

Blanes, poble viu

recuperem la veu del carrer

ÍNDEX

-Pròleg.....	3
-Organització política municipal.....	5
-Organització administrativa municipal, una eina al servei del poble.....	8
-El Reglament Orgànic Municipal, un capítol apart.....	10
-Ordenances i la reglamantació de la vida del ciutadà, cap a la recuperació de l'espai públic.....	12
-Sous i retribució econòmica dels càrrecs electes.....	15
-Participació ciutadana, avancem cap a la democratzació de la nostra vila.....	18
-Serveis socials i solidaritat.....	30
-Model econòmic i justícia social, l'economia al servei de les persones.....	39
-Model de ciutat, un Blanes per viure-hi	46
- Via pública i mobilitat	57
-Cap a un projecte educatiu de ciutat.....	64

Pròleg

La CUP és una organització política assembleària d'abast i àmbit nacional, que s'extèn arreu dels Països Catalans i que, partint de l'àmbit municipal, treballa per uns Països Catalans independents, socialistes, ecològicament sostenibles, territorialment equilibrats i no patriarcals.

La CUP vol representar un projecte de transformació social que des de la feina als ajuntaments posi les bases per avançar cap a un nou model de societat més justa, igualitària i integradora. Un model de societat que es construeixi entre totes i tots, dia a dia, en base al debat obert i transparent, a la participació, a la honestedat i a l'aportació d'idees per part de tothom. En definitiva des de baix cap a dalt, i no pas com succeeix actualment on les grans decisions que ens afecten a tots es prenen sovint amb secretisme, sense considerar l'opinió dels veïns i veïnes ni del teixit social del municipi. Aquesta és l'essència de la unitat popular, l'eina que ens ha de permetre transformar la societat, capgirar l'exercici del poder i fer que la paraula democràcia (el poder pel poble) recuperi el seu significat original. En definitiva, construir un Blanes per a tothom, des del debat, la creativitat i el consens, amb les aportacions de tothom.

L'ajuntament com a institució i per tant, centre de presa de decisions, més proper als ciutadans, és el marc on entenem que la política permet una identificació i participació més directa dels veïns i veïnes. Per tant les institucions locals tenen el deure de promoure un marc de convivència per a tothom, on totes les persones es sentin partícips d'un projecte comú, un projecte que és Blanes, un projecte que cal construir dia i a dia de manera col·lectiva amb la participació de tothom.

La conjuntura actual i la forma d'entendre i exercir la política des de l'ajuntament, han generat en molts ciutadans des de ja fa força anys, la sensació d'haver perdut el seu entorn quotidià, de sentir-se ignorats i impotents davant del que succeeix a Blanes. Les transformacions territorials i socioambientals, els grans projectes urbanístics, i en definitiva, la modificació de l'entorn quotidià es succeeix contínuament i d'un dia per l'altre, tot generant la sensació que els ciutadans hem perdut el control sobre el nostre entorn més proper, de sentir-nos ignorats i impotents davant tots aquests canvis. Unes transformacions que es solen justificar en nom de l'interès general però que sovint s'acaben mostrant deutores d'interessos econòmics aliens al territori. Unes transformacions la major part de les quals no entenem ni el perquè ni com es porten a terme, ni tampoc a qui beneficien realment.

A Blanes, igual que a moltes viles, s'ha perdut l'essència de la democràcia municipal, de la política més propera. Els ciutadans no poden participar només amb un vot cada quatre anys, els vilatans han de participar, han de decidir, han de gestionar molts i molts àmbits de la vila. I això es fa cada dia, en tots i cadascun dels àmbits de vida social del nostre municipi per tal de decidir de primera mà quin poble volem i com ho volem fer per assolir aquest objectiu. No podem desapropiar el capital humà que tenim, hem de instrumentar-lo i fer-lo decidir. La CUP a Blanes vol generar participació, benestar, solidaritat, la CUP a Blanes vol potenciar l'economia, el treball, l'entorn... la única fórmula és participació i més participació.

El programa que posem al servei del poble es concreta senzillament en dues branques

1.- La política dirigida a les persones. *Gestionada, executada i dissenyada amb la participació de tots els sectors.*

2.- La política dirigida al poble, *entès aquest com el lloc on conviuen les persones i on han d'assolir un benestar comú.*

El primer brançal, la política a les persones genera quatre grans eixos:

1.1.- Radicalització de la democràcia, democràcia participativa.

1.2.- Model econòmic i de justícia social

1.3.- Cohesió social

1.4.- Cultura i festes eines de convivència i llibertat

La segona branca, la política dirigida al poble incorpora dos eixos:

2.1.- Model territorial i energètic cap un model de desenvolupament sostenible

2.2.- Model Urbà

Organització política municipal

Dades Generals: La situació actual de l'administració municipal

L'administració municipal (els ajuntaments) és la més propera al ciutadà, la més important i la menys recolzada. El repartiment dels ingressos estatals i autonòmics, tenen en els municipis l'últim esglaó quantitativament parlant. És l'eterna problemàtica del finançament municipal. Els partits polítics tradicionals sempre han menystingut la política municipal, es queixen de manca de recursos, però ells han governat i governen diferents institucions on podent canviar aquesta inèrcia no ho han fet mai ni mostren cap intenció de fer-ho. Amb el vist-i-plau dels partits polítics amb representació institucional s'han anat creant infinitat de nivells administratius, amb més i més figures intermitges i càrrecs sovint posats a dit, amb el conseqüent augment en la despesa pública. A més en els darrers anys, amb la crisi econòmica, i ara que la festa de no mirar prim amb la despesa s'ha acabat, en van cercant responsabilitats quan són els propis partits qui tenen part de la culpa d'haver arribat a aquesta situació. Ara s'intenta abaratir l'excés d'administracions, assessors, càrrecs de confiança, informes irrelevants, etc.

El desencís actual cap a la classe política i la manca d'interès dels afers públics en general per part de la ciutadania és un fet palpable i evident. Només cal veure el grau d'abstenció creixent en els succesius processos electorals. Aquest desencís ve donat per una sèrie de factors com ara una llei electoral encarcarada i ancorada en el passat, amb llistes tancades, o els pactes postelectorals entre partits als que ens tenen acostumats l'actual classe política.

Tot plegat fa molt poc a favor de la democràcia, tot i que en un primer moment va tenir validesa per la transició d'un règim dictatorial cap al règim de "democràcia representativa" actual avui dia ha quedat totalment obsoleta. Els municipis, com d'altres administracions, necessitarien llistes obertes per potenciar la participació de la gent i combatre la desafecció i el creixement continu de l'abstenció en els comicis electorals. A més el sistema de pactes, moltes vegades amb l'objectiu únic d'obtenir o perpetuar-se en el poder, també genera desprestigi democràtic, encara més preocupant és copsar com els municipis esdevenen un "canvi de cromos" entre els partits tradicionals: sí tu em recolzes en aquest poble i jo ho faré en aquest l'altre.

El cas de Blanes

Blanes pateix com d'altres municipis catalans l'atzucac administratiu, dividit entre quatre poders superiors (Consell Comarcal de la Selva, Diputació de Girona, Generalitat de Catalunya, Estat Espanyol) i que deixa en darrer terme a les administracions locals.

El fet que siguin els mateixos partits els qui governen les diferents administracions, i que cap d'ells discrepi d'aquesta burocratització excessiva fa que es gestioni la política municipal com si no passes res, Blanes no resulta una excepció. Ens trobem que a l'hora de repartir el cartipàs municipal segueixen un perfil clàssic marcat per un reglament desfasat, per unes regidories tradicionals que en el seu moment tenien certa raó de ser però que actualment amb la transversabilitat necessària que ha de tenir l'administració local no tenen cap raó de ser. i per unes regidories i competències a voltes allunyades de la realitat. Ens trobem moltes vegades amb el "regidors sapiens" sortits d'una elecció amb llistes tancades, que per el fet de rebre un regidoria – per quota de partit o de pacte- es creu l'artífex gerent i executor d'inèrcia i de programa de l'àrea que li pertoca, quan en realitat ha de fer d'orientador de la política de l'àrea segons programa de partit i deixar als tècnics que executin i a la societat civil via consell amb decisió qui marqui el programa d'activitats o de propostes a fer. En l'apartat de participació ciutadana ampliarem més aquest criteri cabdal.

Un altre dels defectes que s'han de polir és el repartiment de càrrecs. L'administració política local que han articulat els partits tradicionals comporta que un regidor i molt més l'alcalde estigui en més de 27 estaments entre comissions, consells, assemblees, juntes de compensació etc.

Per exemple un alcalde o un regidor de Blanes pot ésser representant en aquests organismes:

“Regidor d'una àrea de govern, representant de les Comissions Informatives d'Hisenda, de Medi Ambient, d'Urbanisme, representant de la Comissió Especial de Comptes, Membre de la Comissió de Govern, representant en els Mitjans de Comunicació de Blanes, en l'Empresa d'Habitatges Municipal, representant en l'empresa mixta Aigües de Blanes, en el Consorci Sanitari de la Selva, En el Consorci Sanitari de Catalunya, el I BC GEST, SL –Blanes Calella Gestió – representant en el Consell Municipal de Cultura, en el Consell Municipal de la Tercera edat, en el Consell Municipal de Joventut, en el Consell Escolar Municipal, en el Consell Municipal d'Esports, en la Fundació de l'Hospital Asil Sant Jaume, en la Fundació Jove Orquestra de Blanes, en la Fundació Àngel Planells, en la Fundació Privada Aspronis, en la Fundació Privada el Vilar, en el Consorci Localret, en el Consorci Xarxa Local, en el Consorci Costa Brava, en la Junta de Compensació Mas Terrats, en la Junta de Compensació Mas Florit, en la Junta de Compensació de Valldolitg, en la Junta de Compensació del Pla Parcial Costa Brava, en la Entitat de Conservació de Residencial santa Cristina, en la Entitat de Conservació de Corona Santa Cristina, en la Comissió Rectora del Teatre Municipal, també pot ésser representant a la Federació de Municipis de Catalunya, representant a l'Associació Catalana de Municipis, representant en alguna caixa d'estalvis, representant en la Mutua Asepeyo, representant en l'Assemblea Local de la Creu Roja, representant en la Comunitat d'Usuaris de l'Aparcament soterrani del passeig Cortils i Vieta, Representant de la Comissió de Participació Ciutadana Pinya de Rosa, representant en el Consell d'Iniciatives Locals per el Medi Ambient de les comarques de Girona, representant en l'Associació de Turisme de la Selva... A més pot ser representant del partit en el Consell Comarcal, en la Diputació provincial, Diputat al Parlament de Catalunya, Senador estatal o diputat en el Congrés, també pot formar part d'alguna de les moltes comissions que es formen en aquests darreres organismes esmentats... En la majoria de representacions, només que sigui per diversitat, lògicament el mega-regidor de torn no hi entén ni un borrall. També tenim regidors que tot just fan presència en els plens”

L'alcalde participa en quasi tots els organismes i un regidor pot participar en més de vint Moltes d'aquestes entitats podrien funcionar amb normalitat amb més Participació i amb més delegació de funcions.

Actualment, a contrari del que es podria pensar, els Plens municipals han passat a ser simples posades en escena, i l'òrgan que marca el dia a dia polític és la Junta de Govern Local (JGL). El Ple no és més que una escenificació on els regidors dels diferents partits polítics es dediquen a marcar perfil propi (gairebé sempre) sovint oblidant que com a càrrec electes tenen el deure de proposar, debatre i contrarestar idees en favor d'un projecte comú, que és Blanes. Així el Ple queda relegat a un tràmit mensual que justifica l'existència d'un extens cartipàs municipal, infinitat de comissions, càrrecs de confiança, burocràcia, etc.

A més a més, ja deixant de banda el Ple, en les JGV hi participen només els regidors de l'equip de govern de manera que el rumb i les decisions que marquen el dia a dia de la vida municipal queden molt allunyades del debat i el consens que hi hauria d'haver entre tots els regidors electes, com a representants de la voluntat del poble de Blanes i els ciutadans i entitats locals. Aquesta opacitat es posa encara més de manifest si s'intenta accedir a la informació, ja que a través del portal web de l'Ajuntament de Blanes l'ordre del dia de les sessions de la JGV són

d'accés restringit, de manera que els ciutadans mai saben quins temes es debatran properament. En canvi les actes, un cop ja aprovades, sí que són d'accés públic. Aquí pot posar sobre la taula el tema de l'ètica dels pactes entre grups polítics a l'hora de formar equip de govern, on sovint els acords no semblen pas respondre a un projecte per Blanes sinó més aviat a interessos més o menys particulars encarats a assolir quotes de poder i càrrecs. En aquest sentit és una aberració que fruit d'un pacte que no respongui a coincidències programàtiques alguns grups polític o regidors tinguin representació en òrgans com la JGL i marquin el rumb del poble quan la voluntat democràtica del poble no ho havia expressat així a través del suport a les urnes. En aquest trist aspecte sí que es podria dir que Blanes és un municipi capdavanter.

Finalment, tenim les comissions informatives sobre les diferents àrees de govern que abarquen (en teoria) tots els sectors de la societat blanenca. Aquí sí que hi estan representats tots els grups municipals, tant l'equip de govern com l'oposició. Tot i així l'el contingut, debat i propostes d'aquestes comissions no són de fàcil accés pels ciutadans i entitats.

En general l'opacitat de l'administració municipal és molt forta, pressupostos, deutes, sous, surten en les actes d'un plenari en forma resumida o camuflada en capítols globals deixant fora de l'abast del ciutadà la major part de la informació.

Propostes de la CUP de Blanes

La proposta que fem des de la CUP de Blanes només té un camí senzill: transparència en l'acció política municipal i fer una política regeneradora per sortir de l'atzucac on ens han portat els actuals polítics mitjançant la Participació Ciutadana.

- El Ple municipal ha d'esdevenir a la pràctica, i en la realitat quotidiana, el que en teoria hauria de ser: l'òrgan màxim de representació dels blanencs i blanenques. Un espai on tothom s'hi senti representat i participi. Un lloc on les opinions puguin ser escoltades no només de cara a la galeria, fora del Ple i sense ni tan sols constar en acta. Entenen cal una profunda reflexió sobre el comportament i la utilització del ple municipal per part dels càrrecs electes (potser no tots), on sovint es tracten més aviat qüestions i picabaralles dialectes personals que no pas propostes concretes per tirar endavant el projecte comú de totes i tots, que és Blanes. Cal ser valent i buscar fórmules, si cal reformes del ROM i reglaments, per fer del Ple un espai real de participació i útil als ciutadans.

- Una organització del cartipàs municipal que faciliti la transversalitat de l'administració i la resolució dels problemes a la ciutadania i alhora promogui el paper polític de la figura del regidor o de la regidora. En aquest sentit l'àrea de Participació Ciutadana hauria de prendre la importància que es mereix i esdevenir l'element transversal i el referent comú de la pràctica política municipal, del personal de l'ajuntament i de la societat blanenca en general.

- Promoció de la democràcia participativa, des de la corresponsabilització amb la societat civil en la definició i gestió de projectes, fins a l'adopció de mecanismes tant consultius com vinculants (consells sectorials, referèndums i consultes, debat de pressupostos...).

- Combatre la burocratització i les traves administratives. Això passa per mancomunar serveis a traves dels consells Comarcals i buidar de contingut i redundància administrativa les Diputacions Provincials.

- Accés a la informació d'una manera entenedora per a tothom. Per exemple es podrien promoure sessions públiques/comissions informatives obertes a la ciutadania o simplement eliminar el secretisme que ho ha darrerat les JGL i les comissions informatives.

Organització administrativa municipal,

una eina al servei del poble

El marc jurídic i polític actual esdevé a la practica una limitació per tal que les tasques administratives dels ajuntaments esdevinguin eines útils al servei del poble i de la ciutadania. És adir, la multitud de reglamentacions, tràmits burocràtics o el que anomenem "paperassa" absorbeix i sovint monopolitza la tasca de l'administració local. Aquesta complexitat administrativa dels ajuntaments genera lentitud i poca eficàcia a l'hora d'enfocar les demandes dels ciutadans i entitats..

Des d'un punt de vista de transformació social i per tal de millorar la qualitat democràtica de la nostra vila cal treballar per aprofundir en la transparència, desburocratització i un accés a la informació de manera ràpida i objectiva. Només així podem garantir un control dels afers públics per part de la població i la participació ciutadana en tots els àmbits de la vida pública. De la mateixa manera l'administració municipal ha d'esdevenir una ens que respongui de manera eficaç a les demandes de la població, sempre des de la corresponsabilitat entre l'administració pública i els ciutadans.

Per tal de generar una administració pública que respongui a aquests criteris és important garantir polítiques de contractació de personal transparents, lliures de tot clientelisme i decidides pel consistori en ple, que potenciïn el reciclatge i la formació del personal municipal per promoure, d'aquesta manera, un millor servei i una millor atenció a la ciutadania.

Cal promoure també els serveis de titularitat pública amb la implicació directa de la ciutadania en la seva planificació i gestió, davant les ofensives i el bombardeig mediàtic i demagògic que promou les privatitzacions. En aquest sentit creiem interessant fer la següent reflexió:

¿És capaç el sector públic d'actuar amb més eficiència que el sector privat? *Molta gent respondrien d'entrada que no perquè des de fa molt de temps existeix una campanya per a fer creure que l'Administració Pública no actua amb eficiència i que, per tant, és millor deixar en mans privades el màxim de serveis públics possibles, perquè l'empresa privada sí que és eficient!. Aquest argument és absolutament fals, perquè allà on s'ha externalitzat (o privatitzat) un servei públic aquest funciona pitjor. Externalitzar serveis sovint funciona pitjor que promoure i utilitzar el servei públic. A més, en molts casos és més car econòmicament parlant, ja que l'empresa privada per norma general té l'objectiu d'obtenir beneficis. Per tant si el sector privat vol oferir el mateix servei que l'administració pública, no únicament haurà de cobrir costos sinó que li hauran de sobrar diners per obtenir un guany. Normalment això implica reduir la qualitat del servei o què aquest sigui més car. A més es dona la paradoxa que 8 de cada 10 ciutadans estan satisfets dels serveis públics que reben.*

Cal remarcar que en el context actual d'atacs constants a la llengua catalana creiem essencial i irrenunciable l'ús del català de manera que es garanteixi el reconeixement de la validesa en tota la zona dels Països Catalans dels documents municipals redactats en català.

Un capítol apart mereix la ingerència dels partits i interessos polítics en la plantilla laboral. Només cal veure la relació d'amics-familiars-coneguts-saludats que els partits i càrrecs electes intenten fer entrar dins de l'administració pública.

Els processos d'organització i planificació, de desenvolupament, capacitat, motivació del personal i de les relacions laborals es gestionen a través del departament de recursos humans.

Aquest departament regula:

- 1. OFERTA PÚBLICA D'OCUPACIÓ*
- 2. CONVOCATÒRIES DE PERSONAL I BASES ESPECÍFIQUES*
- 3. BASES GENERALS*
- 4. TERMINIS PER A LA PRESENTACIÓ D'INSTÀNCIES I MODELS*
- 5. DATES REALITZACIÓ PROVES*
- 6. LLISTA ASPIRANTS ADMESOS, TRIBUNAL, DATES*
- 7. ACTES TRIBUNAL I RESULTATS*

Les bases que regeixen la selecció d'un aspirant a funcionari es divideixen generalment els criteris de selecció en tres apartats:

- 1.- Concurs de mèrits*
- 2.- Comprovació de caràcter pràctic*
- 3.- Prova de caràcter psicotècnic i entrevista personal*

Un dels punts més controvertits de la selecció de personal es dona a l'apartat o la prova psicotècnica, la qual minva la transparència i la possibilitat de comprovació de l'avaluació de l'aspirant.

A més en el cas de Blanes s'ha donat fa poc un altre cas de duplictat i inoperància política quan en una Junta de Govern s'aprova Adjudicar a l'empresa ESTRATÈGIA LOCAL SA l'elaboració d'una "Valoració de llocs de treball de l'Ajuntament de Blanes". El mateix departament de recursos humans ha de ser qui avaluï i valori previ informe interdepartamental l'eficiència, la necessitat i l'organització del personal de l'Ajuntament.

Propostes de la CUP de Blanes

-Criteris de selecció de personal més transparents. Estudiar conjuntament amb el departament de recursos humans la possibilitat d'eliminar de l'avaluació –no del contingut de la prova- l'entrevista personal o psicotècnica.

-Aturar la tendència de cercar estudis externs tant escampada en els darrers anys en diferents estaments administratius públics. La majoria poden ser assumits internament, així com les avaluacions del personal administratiu.

-Demandar transparència i informació clara en tots els aspectes referents a l'administració municipal per tal que aquesta pugui ser entesa i fiscalitzada pels ciutadans. Només així pot esdevenir una eina servei del poble.

El Reglament Orgànic Municipal, un capítol apart

Dades generals

El Reglament Orgànic Municipal (ROM) és el document que marca les normes de joc pel que fa la funció municipal, sobretot del Ple municipal. En certa manera vindria a ser la interpretació que fa cada municipi del llei reguladora de bases de règim local de Catalunya, que és qui en el fons dicta les pautes i marca els límits pel que al funcionament de les institucions locals. De models de Reglaments n'hi han molts, tant l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, com la Federació de Municipis de Catalunya ens mostren models més abreujats que el blanenc però ressalten més el bloc de participació ciutadana. Tanmateix cal dir que aquests tipus de reglaments mostren clarament en el ferregós redactat el perquè el ciutadà s'allunya fins i tot de la política municipal.

Dades Blanes

En el redactat del ROM blanenc, en l'article 1é, marca com a objectiu essencial regular l'organització i el règim de funcionament dels òrgans municipals, regular les vies i procediments dels mateixos, per fer efectiu el dret d'informació i el de participació ciutadana.

El Reglament no esmenta més el mot Participació Ciutadana, només un petit incís en l'article 64 i res més. Suposadament l'objectiu participatiu es deixa per un Reglament específic, que en parlarem en un altre apartat del programa, però com es pot veure en molts casos, en la majoria de reglaments orgànics municipals hi consta aquest apartat. Tanmateix aquesta manca de percepció participativa en el ROM, ens indica el grau de compromís entre els actuals polítics i les eines participatives que posen a l'abast dels ciutadans.

Per copsar uns exemples, l'ajuntament de Mataró té un reglament similar però amb un 30% menys d'articles i a més dedica el títol tercer del reglament a parlar de Participació Ciutadana. L'Ajuntament de Girona també segueix la mateixa tendència que l'ajuntament maresmenc però hi afegeix les funcions del defensor/a del ciutadà/na, fet que a Blanes es porta anys i panys per crear aquesta figura i el consens entre partits no ha reeixit. Hem posat exemple de ciutats que triplicuen el nombre d'habitants de Blanes i que sense ser el summum de la participació com a mínim ho contemplen en el ROM. Volem ressaltar per últim el reglament de l'Ajuntament de Irún, amb un redactat breu exposa un criteri general que deixa marge de maniobra a la voluntat política sobre participació i organització municipal. Val a dir que esmentar la participació ciutadana en el ROM no és garantia que aquesta es faci efectiva, ja que sovint es queda així, com un apartat redactat en un reglament. El foment de la participació ciutadana en darrer terme depèn de la voluntat dels grups municipals representats al consistori. És una qüestió de poder i voler.

Propostes CUP Blanes:

Des de la CUP creiem que caldria dotar-nos de d'un ROM eficaç, breu, entenedor per a tothom i prou flexible com per permetre canvis i modificacions que el millorin dia a dia i l'adaptin a la realitat de la nostra vila.

Així proposem:

-Simplificar i agilitar el ROM (i totes les normatives en general). El model blanenc consta de 150 articles els quals es poden reduir un 50%.

-Dotar el reglament de l'articulat adient perquè els ciutadans puguin participar activament de les institucions locals.

-Això implica incloure de manera clara l'apartat corresponent a participació ciutadana i el referent a les intervencions dels ciutadans al Ple municipal (actualment regulat per una article apart) dotant-les de contingut i voluntat real de participació. Per exemple, les intervencions dels ciutadans queden relegades al darrer punt de l'ordre del dia i es consideren fora del Ple. Tot i que el punt consta en l'ordre del dia de cada sessió les intervencions, dubtes i queixes dels ciutadans no consten en acta.

-En segon terme dotar de més continència participativa el document a nivell d'entitats culturals, esportives, solidàries, etc. La CUP aposta per obrir els plens a la ciutadania i, en aquest sentit, els Consells ciutadans han de guanyar forçosament protagonisme, podent participar al ple presentant preguntes i propostes. Apostem també per promoure mecanismes i adaptar la normativa per tal que els ciutadans puguin presentar preguntes per escrit adreçades al Ple o als regidors.

-Un altre aspecte seria regular i exigir ètica política i voluntat real de servei als regidors i càrrecs electes en el Ple municipal. Quan al final d'un Ple municipal arriba el moment en que els ciutadans intervenen i exposen preguntes tant a l'equip de govern com a l'oposició la normativa actual permet que aquests s'absentïn de la sala de Plens, ja que segons el reglament el punt de "precis i preguntes" de l'ordre del dia es considera fora de Ple.

-En el cas de Blanes el funcionament i desenvolupament del Ple mereixeria un capítol apart. Entenem el Ple municipal com l'òrgan màxim de representació dels ciutadans i per tant, a menys que canviïn les coses, el ROM hauria d'exigir i marcar certs límits (per ètica i dignitat) per tal que els regidors i càrrecs electes es cenyissin a debatre i contraposar propostes per Blanes i no a discussions i desacreditacions personals.

Ordenances i la reglamentació de la vida del ciutadà, cap a la recuperació de l'espai públic

La proliferació d'ordenances municipals que regulen la vida del ciutadà i l'ús del carrer i espais públics, així com el comportament a seguir per el ciutadà quan comparteix aquests espais amb d'altres posa de manifest que quelcom grinyola a nivell de civisme i convivència. Així ens trobem en que tenim ordenances com la de civisme i convivència ciutadana, de policia i bon govern, de protecció contra la contaminació acústica o el Pacte per la Convivència Nocturna.

El cas paradigmàtic seria l'ordenança de civisme i convivència ciutadana. En el preàmbul del text de l'ordenança en qüestió, es proposa enfortir el marc cívic i social mitjançant el respecte mutu entre vilatanes i vilatans blanencs i visitants. L'articulat del text defineix mecanismes reguladors, mecanismes correctors i també de sancionadors envers actituds negligents que deteriorin la qualitat de vida en el municipi. L'articulat ens mostra capítols com: organització i autorització d'actes públics, normes de conducta a l'espai públic, infraccions, sancions... es penalitza el consum de begudes alcohòliques, el comerç ambulat no autoritzat d'aliments, begudes i altres productes, l'ús impropï de l'espai públic, les actituds vandàliques en l'ús del mobiliari urbà i fins hi tot es regula el tema de les necessitats fisiològiques.

*Alguns pobles de Catalunya el redactat de l'articulat d'ordenances d'aquestes característiques ho fan mitjançant la participació per tal de impulsar un procés de reflexió i implicació ciutadana entorn la **convivència i el civisme** en el municipi. Per fer-ho, es compta amb diferents espais estables de participació a través dels quals es vol treballar l'àmbit del civisme i la convivència, com ara el Grup de Dones i Cohesió Social, el Consell d'Educació Municipal, o des de les àrees de Cultura, Esports i Medi Ambient. La voluntat d'aquests municipis però, és anar més enllà dels participants en aquests òrgans o canals de participació de caràcter presencial. Durant els últims anys, diferents municipis catalans han desenvolupat el Quadern de debat familiar com un instrument per potenciar el debat i la reflexió de la ciutadania entorn diferents temàtiques que afecten al municipi.*

No podem perdre de vista es aquella asseveració que diu que: la llibertat d'un s'acaba allà on comença la del seu proïsme". La necessitat de redactar ordenances d'aquestes característiques vol dir que els sistema de cohabitació grinyola, i com a conseqüència fa necessari obrir reflexions individuals i col·lectives. que tinguin present conductes individuals, familiars, educacionals... La clau estarà doncs en fer partícips els ciutadans per establir la reglamentació del marc de convivència que creiem necessari per a la nostra vila.

Un altre tipus d'ordenança seria la de policia i bon govern. Un dels principis bàsics de l'articulat és el dret a gaudir dels Serveis Municipals i del mobiliari comú existent a la vila. Tanmateix en matèria de deures són els que deriven de la praxi funcional dels serveis i estris comuns esmentats.

L'articulat regula un ventall variat de conceptes i conductes: circulació per les vies públiques, utilització de la via pública, d'edificis i solars. Regula també les llicències d'obres i instal·lacions, les ordenances de cales i canalitzacions, les normes constructives per a la prevenció d'incendis, les normes especials d'edificació, d'espectacles, d'establiments destinats a l'abastament públic, d'establiments dedicats a bars, cafeteries, restaurants, hotels i similars, regula mercats, el control de sorolls i vibracions... en definitiva un conjunt

de normatives d'àmbits diversos amb drets i deures escampats en el redactat del 583 articles

La plantilla tipus de l'articulat d'aquestes ordenances està a l'abast de tots els ajuntaments. Terrassa per exemple l'any 1995 articulava conjuntament l'ordenança de Policia i Bon Govern i el de Convivència Ciutadana. El preàmbul comença així: Amb l'ordenança de bon govern i convivència ciutadana, vol establir el marc de relacions de la corporació municipal i els ciutadans que, conjuntament, expressi i potenciï l'àmbit essencial de relacions humanes que és la ciutat, per això, l'ordenança estableix drets i deures dels ciutadans en relació entre ells i en relació a la ciutat, i també expressa el compromís de l'ajuntament en el compliment de les competències des del convenciment de què assolir la millor qualitat de vida és el compromís mutu.

El cas esmentat és un reglament que no arriba al centenar d'articles més generalistes i per tant més fàcils d'aplicar, doncs en matèria de convivència sempre ha de imperar el sentit comú. Tanmateix el preàmbul és més explícit que el blanenc i a més de drets i deures de la ciutadania estableix compromisos mutus que indefugiblement porten a la participació que reclamem des de la CUP en aquestes temàtiques.

Algunes d'aquestes Ordenances son duplicats de normatives específiques urbanístiques, mediambientals, etc. Per tant és incongruent treballar amb unes articulats tant quantiosos - 583 articles- .

Un exemple del que exposem i que al mateix temps serveix per copsar com d'una simple modificació legal d'un text el Plenari Municipal enceta un debat ampli, i posa en escena la incoherència política i la pèrdua de temps amb paraules de cara a la pròpia galeria, es va donar en el ple número 9 del 2007, el punt número 14 deia: Aprovació inicial de la modificació de l'article 83 de les Ordenances Municipals de Policia i Bon Govern, pel que respecta a l'ocupació d'espais lliures privats. El vicesecretari explica que l'informa que a la proposta es parla d'espais "lliures privats" que és la paraula que s'ha de tenir en compte i que intenten evitar que hi hagi una contradicció entre el contingut de les Ordenances de Policia i Bon Govern que permetia unes ocupacions del tipus que fos (amb tancaments, taules i cadires,...) amb les normatives de planejament urbanístic del POUM de Blanes que preveuen que aquests espais siguin espais lliures i com a tals, no pot haver-hi cap mena d'ocupació. Doncs bé el debat per una qüestió tècnica tant simple es extens –en termes tècnics es diu marejar la perdiu- i ens serveix d'exemple de la necessitat d'un canvi de procediments en la política municipal, que passa indefugiblement per deixar el treure pit o marcar paquet de cara a la galeria i treballar per servir al ciutadà.

Propostes de la CUP de Blanes

-Simplificar els redactats de les ordenances per fer-ne textos entenedors, clars i útils.

-Compromís polític de revisar periòdicament el contingut de les ordenances que reglamenten la vida pública i obrir el debat a les entitats i ciutadans de Blanes. Només un reglament elaborat de manera participativa serà útil pels ciutadans, que en el fons en són els "usuaris".

-Exigir transparència i informació durant el procés d'elaboració d'ordenances i utilitzar tots els mitjans a l'abast del consistori per fer arribar aquesta informació als ciutadans per tal que hi puguin participar.

-Garantir el dret a l'ús de l'espai públic per a la realització d'activitats col·lectives i permetre la i correcte difusió d'aquestes.

-Invertir la tendència actual segons la qual es solen concretar les mesures punibles i sancionadores que es desprenen de les ordenances, restant l'aplicació de la mediació en un segon terme i sense cap protocol d'actuació. Es prioritza la sanció enfront de l'anàlisi de la realitat, el diàleg i la cerca de consens per cercar solucions que afavoreixin al conjunt de la ciutadania.

Sous i retribució econòmica dels càrrecs electes

La política al servei del poble o el poble al servei de la classe política?

D'entrada, des d'una perspectiva de transformació social, entenem que la tasca que desenvolupen els regidors, i els càrrecs electes en general, i la seva remuneració econòmica han de basar-se en el principis d'igualtat i justícia, es a dir: igual feina igual salari. Des del nostre punt vista fixar i regular els sous públics en base a la coherència, transparència i honestedat ja és de per sí una postura política clara de compromís amb la societat. Entenem que els límits s'han de concretar en salaris únics proporcionals a la jornada laboral, entesa aquesta com el grau de dedicació dels càrrecs electes.

La retribució econòmica que perceben els càrrecs electes municipals en el fons ve marcat per l'acord que prengui cada ajuntament a través del Ple municipal. L'article 166 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que parla de retribucions i indemnitzacions d'alcaldes i regidors exposa:

- 166.1 Els membres de les corporacions locals han de percebre retribucions per l'exercici de llurs càrrecs quan ho fan en règim de dedicació exclusiva o parcial, i han d'ésser donats d'alta en el règim general de la Seguretat Social; les corporacions n'han d'assumir el pagament de les quotes empresarials.*
- 166.2 Els membres de les corporacions locals poden percebre indemnitzacions en la quantia i les condicions que acorda el ple de la corporació.*
- 166.3 Les corporacions locals han de consignar en els pressupostos les retribucions o les indemnitzacions a què es refereixen els apartats 1 i 2, dins els límits establerts amb caràcter general.*

El règim de dedicació plena és el que solen tenir els alcaldes i tinents d'alcalde de municipis mitjans i grans i molts de municipis petits, i un nombre variable de regidors en els municipis mitjans i grans. Els ajuntaments tenen plena autonomia en aquesta qüestió, per tant hi ha tipus de dedicacions molt variades, fins i tot entre municipis similars.

En els casos de dedicació plena a l'ajuntament, l'alcalde o regidor té dret a percebre una retribució i a ser donat d'alta a la Seguretat Social. La determinació d'aquestes retribucions és discrecional per part de l'ajuntament, de manera que hi ha sous molt diferents entre uns i altres ajuntaments.

Tot i així la Federació de Municipis de Catalunya elabora des de fa anys criteris orientatius sobre retribució d'alcaldes i regidors, que són actualitzats després de cada procés electoral, i amb els quals s'intenta aconseguir un cert consens bàsic en aquesta qüestió.

La situació a Blanes

Com ja hem apuntat és el Ple municipal qui acorda la distribució de les retribucions dels càrrecs electes. En el cas de Blanes els sous de l'alcalde i del regidor de Medi Ambient, segons el regidor d'Hisenda, Joan Burjachs, pugen a 115.000 € l'any. Així l'any 2007, l'alcalde de Blanes, Josep Trias, es convertia en l'alcalde més ben pagat de les comarques gironines, amb un sou brut anual de 72.833 euros, en haver augmentat el seu sou un 30% (aplicant l'acord del consistori anterior, governant pel PSC, d'augmentar en un 30% el sou de

l'alcalde en aquells casos en què el sou de la seva activitat professional anterior fos superior al sou de l'alcaldia).

Així, el regidor de Medi Ambient, Celestino Lillo (PP), cobrarà 41.641 euros anuals per tenir dedicació exclusiva, igual que la regidora de Benestar i Família, Montserrat Pasquina, també amb dedicació exclusiva. El ple de dilluns, però, sotmetrà a votació tres càrrecs de confiança a Urbanisme, alcaldia i Esports, amb sous d'entre 30.000 i 50.000 euros bruts anuals. A més caldria afegir les dietes que es paguen als regidors, amb o sense atribucions, les quals suposen una despesa anual global de 270.000 €/any. L'assignació a cada Grup Municipal també suposa una despesa anual global de 100.000 €/any.

En aquest punt cal recordar que el salari mig brut en el cas del Principat de Catalunya és de 1982€/mes. Per sectors, el salari mig a la Indústria és de 2030€, al sector serveis de 1830 i a la Construcció de 1791. Tenint en compte les retencions a l'IRPF i la quota obrera a la Seguretat Social el salari mig net al Principat s'aproparia als 1585.60€/mes. El Salari Mínim Interprofessional a l'Estat espanyol per al 2011 és de 641,40€/mes (bruts).

Les institucions supramunicipals

Pel que fa a administracions supramunicipals la diversitat de sous i la generositat dels mateixos es dispara. Cal recordar que la composició de les diputacions provincials i consells comarcals ve marcada pels resultats i representativitat obtinguda per les diferents forces polítiques als consistoris en les eleccions municipals.

A tall d'exemple podem considerar la diputació de Girona governada per Esquerra i PSC-PSOE entre el 2007 i 2011, per fer-nos una idea, de com han articulat el capítol pressupostari dedicat al sous. Els 13 polítics amb dedicació exclusiva cobren anualment 791.000 euros en conjunt, cal afegir-hi els 16 assessors que cobren un total de 568.000 euros entre tots, i sumar-hi també els 541.000 euros de les nòmines de nou persones més entre coordinadors, gerent i directors. La simple suma d'aquestes despeses ens porta a la bonica quantitat de 1.900.000 euros anuals repartits entre aquestes 38 persones. Calculant el que cobraran en el total de la legislatura arribem a la quantitat de 7.600.000 euros que traduïts a les antigues pessetes fan la bonica quantitat de 1.264.000.000 de pessetes. Tanmateix no comptabilitzem els 9.000 euros anuals per els portaveus ni els altres 9000 euros anuals per els presidents de grup. Tampoc hem sumat en aquests mil dos-cents seixanta quatre milions de pessetes el plus de 793,66 euros que tenen tots els diputats per assistència a plens, comissions i juntes: com tampoc hi consten els 103 euros destinats a la dieta sencera per dia de desplaçament.

En la diversitat de sous tenim per exemple que entre el President i el vicepresident del consell comarcal de la Selva cobren uns 85.000 euros anuals, els dos capdavanters de la Garrotxa 54.000 i els del Baix Empordà pels vols dels 100.000 euros com es pot veure els criteris son diversos igual que les quantitats.

Després tenim els il·lustres electes en el Congrés de Diputats a Madrid, que poden cobren 40.000 euros de sou fix més 16.000 euros per comissions més 25.000 per quilometratge i 3000 més per taxis amb un total uns 85.000 anuals per cap com a mínim reben ses senyories. Els diputats del parlament de Catalunya també arriben a quantitats similars. Cal tenir present que a més alguns d'ells poden cobrar algun plus dels ajuntaments respectius si hi tenen càrrec, o també poden engruixir la nòmina si participin en més d'una comissió parlamentaria.

Propostes de la CUP

-Cal recuperar l'esperit real de la política i el paper dels regidors i càrrecs electes com a treballadors públics, personal amb una activitat laboral encaminada a la gestió de l'administració municipal, al servei als ciutadans i la defensa del bé comú dels veïns i veïnes de Blanes. Com tota activitat laboral aquesta ha d'estar correctament remunerada en base als principis bàsics d'igualtat, sou i condicions laborals dignes.

-En aquest sentit no compartim la política actual que permet increments de sous de càrrecs electes pel simple que en la seva anterior activitat laboral cobraven més i que cal equiparar el sou actual amb la retribució econòmica que rebien anteriorment.

-Exigirem una reducció mínima del 20% dels sous dels regidors i s'un 50% dels grups municipals a l'Ajuntament. Això suposarà un estalvi mínim de 50.000 euros anuals per fer polítiques socials als servei de tothom.

-Actualment cal invertir la dinàmica en que s'ha convertit la política, una "classe social" artificial creada pels propis polítics i allunyada de la realitat, amb uns sous astronòmics que allunyen els càrrecs electes cada vegada més dels ciutadans que pretenen representar.

Cal criticar i desemmascarar actituds deshonestes i la hipocresia de les formacions polítiques i exigir uns sous a l'alçada de la realitat i de la tasca que desenvolupen els càrrecs municipals.

-En aquest aspecte la CUP com a organització nacional fixem un topall màxim pel que a la retribució econòmica dels nostres regidors fixada en 1600 euros nets (2,5 vegades el SMI) pel que fa als regidors a dedicació complerta. Les dedicacions parcials percebrien la part proporcional d'aquests import.

-Entenem així que hem de defensar pels regidors i càrrecs electes els mateixos principis i drets laborals que exigim pel poble treballador català en el seu conjunt, ni més ni menys.

Participació ciutadana

avancem cap a la democratització de la nostra vila

El camí cap a la transformació social i la regeneració de la democràcia als nostres ajuntaments ha de passar forçosament per un canvi de mentalitat i sobretot de voluntat dels regidors electes i grups polítics municipals.

Des de la CUP no entenem la participació ciutadana com un apartat més del nostre programa polític, sinó més aviat com una eina de treball. La participació hauria de ser la manera normal de procedir en tots i cadascun dels àmbits de la societat per dur a terme qualsevol projecte o proposta de qualsevol àmbit, sigui urbanístic, social, mediambiental, educatiu, de lleure, etc. Ningú millor que els propis veïns i veïnes de Blanes podran entendre les necessitats dels nostres barris i decidir quines son les millors actuacions per a la nostra vila.

El compromís de fomentar, incentivar, activar i practicar la participació ciutadana és per la CUP una de les bases del seu treball diari. El criteri que tenim envers aquest compromís és fruit de la consideració que cal aprofundir la democràcia, radicalitzar-la i obrint les portes de vat a vat al ciutadà.

En aquest sentit des de la CUP hem posat en marxa l'experiència dels Punts de Trobada, espais de debat obert per escoltar i proposar sobre temes concrets de la vida pública blanesca. Tot i ser incipient les sensacions i dinàmiques positives generades pels Punts de Trobada ens han permès recollir moltes propostes que no fan més que enriquir, i sovint corregir, els punts de vista que podríem tindre sobre determinats temes. Aquesta experiència ens referma encara més en el nostre compromís per promoure i incentivar la participació i convertir-la en l'eina bàsica de treball que ha de fer rutilar l'engranatge de l'ajuntament i les sinèrgies amb els ciutadans i el teixit associatiu de Blanes.

A continuació volem exposar una visió general del nostre punt de vista en termes de democràcia participativa ciutadana i aportar elements que serveixin per obrir un debat seriós per tal d'engegar definitivament els processos de participació ciutadana a Blanes.

Dades generals: La participació Ciutadana i la democràcia participativa

Quan parlem de democràcia participativa i participació ciutadana caldria definir prèviament quin és el significat real de la paraula "democràcia" i com s'exerceix en el contexte de la nostra societat actual.

La democràcia és una forma d'organització de grups de persones, la característica predominant és que la titularitat del poder resideix en la totalitat dels seus i les seves membres, fent que la presa de decisions respongui a la voluntat col·lectiva dels membres del grup.

En sentit estricte, la democràcia és una [forma de govern](#), d'organització de l'[Estat](#), en la qual les decisions col·lectives són adoptades pel [poble](#) mitjançant mecanismes de participació directa o indirecta que li confereixen [legitimitat](#) als representants. En sentit ampli, la democràcia és una forma de convivència social en la qual tots els seus habitants són lliures i iguals

davant la llej i les relacions socials s'estableixen d'acord a mecanismes contractuals.

Hi ha democràcia directa quan la decisió és adoptada directament pels membres del poble. Hi ha democràcia indirecta o representativa quan la decisió és adoptada per persones reconegudes pel poble com els seus representants. Finalment, hi ha democràcia participativa quan s'aplica un model polític que facilita als ciutadans la seva capacitat d'associar-se i organitzar de tal manera que puguin exercir una influència directa en les decisions públiques o quan es facilita a la ciutadania amplis mecanismes plebiscitari. Aquestes tres formes no són excloents i solen integrar-se com a mecanismes complementaris.

El marc polític actual requereix noves alternatives d'exercir la política i el poder

Actualment el context social i polític de bona part del món es caracteritza per un distanciament cada vegada major dels centres de presa de decisions respecte als ciutadans a qui van dirigides les actuacions polítiques i socials.

La transformació de la societat i l'avenç cap a la justícia social passa perquè els ciutadans podem decidir sobre els aspectes essencials de la vida pública i poder controlar la tasca i gestió que els governs i administracions fan dels recursos públics. En aquest sentit creiem que la democràcia és molt més que anar a votar cada "X" anys un paquet d'opcions polítiques inamovibles i sovint poc representatives de la realitat social. A més cal afegir l'agreujant que sovint aquestes opcions polítiques pacten entre elles un cop finalitzades les eleccions, de manera que la seva acció i les seves propostes originals per les quals van serotades pels ciutadans queden diluïdes o anulades a canvi de quotes de poder i dinàmiques supramunicipals, com ara càrrecs en consells comarcals, diputacions, etc.

La democràcia real és la que ens permet decidir dia a dia quin model de societat volem. Això no és fàcil, però els ajuntaments com a institució més propera als ciutadans tenen una gran oportunitat i sobretot una gran responsabilitat en aquest sentit.

La participació ciutadana: una eina per avançar socialment

La participació ciutadana afavoreix a tothom. És un procés i una manera d'entendre el paper dels ciutadans en la societat, per tant la ciutadania se'n veu molt afavorida perquè la seva opinió és escoltada. En segon terme cal destacar també que les institucions i els ajuntaments que apliquen polítiques reals de participació ciutadana també se'n veuen molt afavorits, ja que la participació, el debat i la cerca del consens genera pau social..

La democràcia participativa és un procés que considera a tots els ciutadans en condicions d'igualtat. Tothom té el mateix dret a participar (i és desitjable que així sigui) sense cap mena de distinció pel que fa a gènere, classe social, origen ni tan sols tendència ideològica. En aquest sentit la participació ciutadana és un dels elements més potents de cohesió social i ajuda a resoldre molts conflictes.

La participació ciutadana: un procés difícil però molt necessari

La participació ciutadana no és un procés senzill. A la major part dels municipis es tracta d'un procés nou i costós. A més no tenim , en general, una cultura de participació. En aquest

sentit , i per començar, cal fer molta pedagogia i cercar mètodes que posin en evidència les virtuts i les avantatges de la democràcia participativa respecte la democràcia representativa que ens regeix actualment.

D'entrada depèn de la voluntat política dels governants. Es a dir, si la classe política dirigent ho creu convenient la democràcia participativa pot ser una realitat i una eina molt eficient de cohesió social. A nivell municipal tot dependrà doncs de les prioritats l'equip de govern municipal i de l'aplicació dels reglaments municipals sobre participació ciutadana que tots els consistoris tenen, però que rarament s'apliquen o se n'explota tot el seu potencial.

També cal remarcar que per fer de la participació ciutadana sigui possible i esdevingui una realitat útil per a la societat sovint cal que es donin unes bones condicions de partida que permetin engegar aquests processos de debat col·lectiu. Sovint aquestes condicions es basen en tenir uns municipis amb un teixit associatiu viu i unes entitats molt i actives. Així doncs treballar des de les entitats i potenciar des de les institucions el teixit associatiu ajuda a generar debat i treball des de la base i per tant afavoreix qualsevol dinàmica participativa que es vulgui posar en marxa.

La radicalització de la democràcia des d'una perspectiva municipal: els ajuntaments i la participació ciutadana

L'organització política municipal, tal i com ja hem esmentat en apartats anteriors d'aquest programa, és molt complexa, estàtica i opaca pel que fa al fluxe de la informació cap als ciutadans. Apart de les regidories i juntes de govern, els consells municipals, patronats i els plans d'acció local (com ara el d'emtor, el PLACI, etc) són els que planifiquen i tiren endavant la vida social del municipi. En teoria aquests plans i òrgans són realitats actives, però en realitat no sempre és així. Hi ha plans que presenten propostes molt interessants però pel fet de no funcionar immediatament queden aturades i mai es tiren endavant. Fins i tot els consells que funcionen a vegades acaben absorbits per part del consistori, els quals sovint utilitzen la participació ciutadana de forma oportunista i interessada. Així per exemple quan hi ha protestes socials per algun tema en concret s'utilitza la participació i els consells per diluir-les i deixar-les en no res. Es a dir, sovint es dona l'efecte contrari al que seria desitjable i "l'aportació" institucional a les iniciatives populars ha estat "l'assimilació" de les seves reivindicacions amb la conseqüent desmobilització i l'apaivagament d'aquestes. A més cal remarcar que tot i que en els consells (almenys en teoria) hi participen representants de les entitats ara per ara aquests són només consultius i no tenen poder decisor.

Al igual que anteriors legislatures actualment l'àrea de participació ciutadana queda fermada. Ara per ara és una àrea que té un regidor responsable de manera que la transversalitat del tema fa que l'activitat es divideixi i quedi diluïda entre moltes altres regidories. Caldria reforçar la regidoria i crear el departament de participació ciutadana, inexistent fins ara. Un departament potent (amb tècnics, administratius etc). per tal de gestionar les propostes, actes, campanyes de les diferents Consells, saber l'agenda de totes les entitats i conèixer com respira el teixit associatiu de la vila. La importància i transversalitat d'un departament com aquest comportaria eliminar l'excessiva subdivisió d'àrees municipals que aquests departament pertanyen a les entitats i associacions.

L'actual criteri de funcionament és vertical i sempre de dalt cap a baix. Les regidories i equips de govern decideixen a dit el finançament que es destina a cada àrea o consell un cop s'han aprovat els pressupostos municipals, i no pas en funció de les necessitats detectades i de les propostes i iniciatives debatudes des del teixit associatiu. La democràcia participativa buscava precisament invertir aquesta dinàmica, construir de baix cap a dalt, cedint protagonisme i poder decisor al teixit associatiu, que és qui dinamitza la vida social del municipi. La regidoria de Participació Ciutadana dinamitzaria el contacte entre les

diferents regidories i els consells, aportaria assessorament i determinaria pressupostos en cadascun dels consells. Es a dir, dotaria de contingut monetari segons les propostes i agenda de les entitats. Aquí hi entraria el concepte de corresponsabilitat entre aquestes i el consistori. Quan són les entitats les que dinamitzen la vida social del municipi cal que siguin aquestes entitats, organitzades en consells, les que proposin decideixin de manera vinculant l'agenda municipal.

Els reglaments de participació ciutadana i el marc legal:

Des del punt de vista legal els ajuntaments es regeixen per els reglament orgànic municipal (ROM- que regula el funcionament institucional intern) i els reglaments específics de participació ciutadana que elabora cada ajuntament. A més hi ha normatives més amples que depenen de la Generalitat de Catalunya o del propi Estatut d'Autonomia que també tenen a veure amb la participació ciutadana, com ara el reglament de consultes populars municipals de Catalunya (marc normatiu annex1). En general l'excessiva burocratització dels tràmits així com els tecnicismes d'alguns d'aquest reglaments dificulten la participació, objectiu pel qual en teoria van ser creats. En aquest sentit caldria tendir cap a la simplificació dels reglaments, per tal que siguin breus i entenedors per qualsevol ciutadà que no tingui coneixements tècnics sobre el tema.

A Blanes es va partir inicialment d'un reglament primari, pels vols de l'any 1995, d'una extensió aproximada de dos folis. Actualment hem passat a un altre de molt més extens que per comptes de promocionar la participació ciutadana la fiscalitza i la reglamenta fins al punt que es fa poc entenedor i funcional. Aquest reglament es troba desglossat en vint-i-vuit articles repartits en els següents capítols:

- *el dret a la informació i participació ciutadana*
- *les entitats ciutadanes*
- *òrgans de participació municipal*
- *foment de les metodologies participatives*

Només a tall d'exemple, en els dos primers articles del reglament s'exposa el següent:

-Article 1

És objecte de la present Ordenança, la regulació de les formes, mitjans i procediments d'informació i participació de veïns i entitats ciutadanes en la gestió municipal, d'acord amb l'establir en els articles 1, 4.1.a), 18, 24 i 69 a 72 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local.

-Article 2

L'Ajuntament, a través d'aquesta Ordenança, pretén complir els objectius relatius a l'accés a la informació de tots els veïns i veïnes del municipi, la participació ciutadana i l'acció popular. Els següents objectius hauran de ser complerts per l'Ajuntament i se'ls hi dota de caràcter de principis bàsics d'actuació municipal en relació a la participació ciutadana:

- a) *Facilitar la més àmplia informació sobre les seves activitats, obres i serveis.*
- b) *Facilitar la més àmplia participació dels veïns i de les entitats de gestió municipal respecte les facultats de decisió que corresponen als Òrgans municipals representatius.*
- c) *Fer efectius els drets dels veïns recollits a l'article 18 de la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local.*
- d) *Fomentar la vida associativa al municipi.*
- e) *Acostar la gestió municipal als veïns.*
- f) *Garantir la solidaritat i l'equilibri entre els diferents nuclis de població del terme municipal.*
- g) *Informar de manera real i efectiva, a partir dels mitjans més adequats, sobre els temes municipals de major importància, com són el pressupost anual, plans urbanístics, creació i modificació d'ordenances fiscals, plans sectorials, programes culturals, socials o de la salut, així com qualsevol altre que els òrgans de l'Ajuntament considerin necessaris, o bé sigui sol·licitat pel 30% de les Associacions Ciutadanes.*

El redactat tot i ser una declaració de molt bones intencions presenta algunes mancances importants, com per exemple que en l'article 16 s'estableix i reglamenta la figura de la Sindicatura de Blanes, tot i que després de més de vuit anys de debats entre els grups polítics tradicionals encara no existeix tal sindicatura.

Pel que fa a la informació ciutadana caldria també concretar que s'entén per "informar de manera real i efectiva" quan hi ha casos d'aprovació d'ordenances (com la de civisme i convivència ciutadana) gairebé sense ser publicades, constitució de consorcis urbanístics gairebé amb secretisme (consorci per retornar el deute de la construcció de la ciutat esportiva) o propostes de projectes en espais importants de la nostra vila (com el que havia de ser l'Illa Isozaky) sense que es publiciti i es posi el debat a sobre la taula i la informació a primera pàgina de la web municipal.

A més el reglament no clarifica en absolut, per no dir que obvia, el fet que les entitats i ciutadans puguin participar de manera vinculant en algun àmbit de la vida pública. Es a dir, aquest reglament reconeix i dignifica la necessitat de la participació ciutadana però no estableix mecanismes clars i pràctics per tal que aquesta participació sigui efectiva i per fer que les entitats i ciutadans tinguin capacita decisòria.

En línies generals el reglament de participació ciutadana de Blanes no és gaire diferent del d'altres municipis del nostre entorn. Ordenar més o menys les pautes a seguir és positiu però hi ha algunes premisses importants que caldria considerar i clarificar en especial, com ara la voluntat política de fomentar la participació (que n'hem parlat extensament en diferents apartats d'aquest i altres capítols del present programa), el repartiment dels recursos municipals, suport i subvencions pel teixit associatiu i l'elaboració del pressupostos municipals de forma participativa i l'adaptació de l'organització municipal a una realitat participativa, oberta i transparent

El suport al teixit associatiu i el foment de la seva participació activa en la vida pública blanesca

El suport al teixit associatiu per part de l'Ajuntament ha d'ésser un dels punts bàsics de treball per tal d'afavorir el progrés econòmic i social a la nostra vila. Fomentar la idea de treball col·lectiu i generar el sentiment d'utilitat a la ciutadania i a les entitats incentiva la

tasca organitzada d'aquestes per tal que totes i tots esdevinguem el subjecte actiu de les millores socials i laborals a Blanes. Des de l'Ajuntament cal posar esforç en mantenir una relació fluïda i dinàmica amb les entitats de Blanes que fomentin la promoció de la cultura en qualsevol el seus àmbits en general, posant especial èmfasis en la cultura popular i la llengua catalana pel seu caràcter cohesionador de la societat blanesca.

És important però tenir en compte la coherència i els valors socials de la tasca que desenvolupen les entitats per tal de discriminar quines són les iniciatives que per aquests mateixos motius mereixen gaudir de més suport. Un cop fet això, s'han d'establir relacions directes evitant sempre el clientelisme.

Per fomentar la feina del teixit associatiu entenem que és de cabdal importància garantir els recursos necessaris per tal que les entitats duguin a terme la seva tasca. Això implica tant recursos econòmics (subvencions), com assessorament i accés a les infraestructures i equipaments municipals quan les activitats de les entitats ho requereixin.

El pressupost participatiu

Quan parlem de participació ciutadana és inevitable esmentar els models de pressupostos participatius. El concepte es pot definir i s'universalitza a partir de l'experiència de Porto Alegre (1988) i es defineix com el procés anual de debat i aprovació de diferents línies pressupostàries decidit democràticament per la ciutadania i l'administració, utilitzant metodologies inspirades en pràctiques democràtiques directes i voluntàries. En definitiva, convertir el ciutadà en protagonista actiu de la gestió pública. Aquestes experiències s'han donat i es donen en una bona colla de municipis sota diferents fórmules i procediments (per exemple: St Joan d'Alacant, Torredembarra, Mollet del Vallès, Terrassa, etc).

En certa manera el fet de dotar els consells de la capacitat d'administrar recursos econòmics públics per tal d'executar les propostes debatudes i consensuades des de la base ja és en si mateix un pressupost participatiu. Així cada consell, mitjançant el debat assembleari, podria proposar un pla de treball que respondria a les necessitats reals de cada sector social. Cal considerar doncs que la diversificació pressupostària per sectors, vindrà donada per les propostes, campanyes i agenda d'activitats de les entitats. Aquí caldria fer pedagogia i insistir sobre la necessària corresponsabilitat entre institucions i teixits associatiu. Els pressupostos participatius han de ser coherents i responsables. En aquest sentit representen una gran ocasió per mancomunar recursos i fomentar el treball en xarxa. Cal trobar fórmules de treball que assegurin que el consistori no sigui qui marqui la pauta sinó que més aviat assessori i alimenti el debat de base. Els criteris de participació als consells els haurien de marcar les pròpies entitats. La reglamentació municipal te esclertes per on podem dotar els consells de capacitat per gestionar fons propis. Sempre hauran de dependre del regidor de torn i de la voluntat política a l'hora de confeccionar els pressupostos. Però l'autogestió i l'optimització dels recursos que gestionin ja serà un pas endavant en la democràcia participativa.

L'autoorganització ciutadana, l'exercici dels drets democràtics al marge del control institucional

La dinamització del teixit associatiu i la promoció de l'autoorganització ciutadana és una de les bases principals per a la construcció d'una societat de persones lliures, responsables i solidàries. Tot i que normalment es tracta d'iniciatives empreses des de l'àmbit local l'autoorganització ciutadana mereix una menció apart. Quan parlem d'autoorganització ens estem referint a aquelles formes d'organització popular que es donen fora dels marcs institucionals i que, per tant, en principi, no estan obligatòriament sotmeses als avatars d'eventuals canvis polítics. Si entenem que l'objectiu final de la participació ciutadana és que la població pugui prendre decisions de caràcter vinculant l'autoorganització ciutadana seria

també un mecanisme de democratització de la societat.

Podríem diferenciar entre dos tipus d'autoorganització: les formes d'autoorganització emergent (al voltant d'objectius o necessitats immediates) i les formes autorganitzatives estables o instal·lades.

Propostes de la CUP de Blanes:

La Participació Ciutadana existeix si hi ha voluntat política i forma part de l'agenda de tots els partits i equips de govern. Cal exigir als grups polítics municipals un compromís real i ferm pel que a la participació ciutadana. Cal exigir dignitat i honestedat. En aquest sentit la CUP proposem denunciar de manera constant i de forma desacomplexada l'incompliment dels programes polítics i exigir així el compliment de tots els compromisos polítics encaminats a fomentar la participació ciutadana. Cal passar dels fets a les paraules.

Moltes de les propostes per posar en marxa mecanismes reals i pràctics de participació ciutadana a Blanes que exposem a continuació es van generar en el marc del debat públic i obert que vam celebrar el juny del 2010.

Fomentar un teixit social viu actiu i la corresponsabilitat entre les institucions i les entitats

*- Per afavorir l'activació de la ciutadania i la seva implicació tant en l'acció política municipal com en la dinamització de la vida social dels nostres municipis, és convenient impulsar programes que facin **pedagogia** i transmetin hàbits i valors participatius, i que permetin l'apropament dels infants i joves, i la ciutadania en general, a la gestió dels afers públics. Aquest tipus de programes es poden basar en iniciatives puntuals o estructures participatives bàsiques, que facilitin l'adquisició d'experiència en aquest àmbit i que transmetin aptituds basats en el diàleg, la cooperació i les formes democràtiques de presa de decisions. Alguns exemples d'aquest tipus d'iniciatives poden ser la celebració d'assemblees i tallers participatius als centres educatius o l'organització de conferències i sessions formatives per a les pròpies entitats i la ciutadania en general sobre aquestes temàtiques. Cal fer pedagogia de les avantatges que suposa treballar de manera col·lectiva. En el fons la millor d'aprendre a participar és participar.*

-El pressupost participatiu (sota diferents formules) es una bona manera de començar a fer pedagogia de la participació. Cal engegar experiències d'aquests tipus.

*-Vetllar pel funcionament actiu, divers, democràtic i no discriminatori de les associacions, a partir de **censos d'entitats actualitzats** periòdicament, no com a mesura de control sinó com a mecanisme de suport al teixit associatiu i les seves necessitats, que assegurin un coneixement fiable de la realitat associativa de cada municipi; i que permetin fomentar el correcte desenvolupament estratègic i qualitatiu del teixit associatiu local a partir de la detecció de les seves principals necessitats i mancances.*

-Cal saber com respiren les entitats. Per això cal fer trobades informals constants amb el teixit associatiu. Quin es el dia a dia de les entitats? Quines problemàtiques tenen?

-Fomentar i coordinar el debat entre entitats i agents socials per tal de tirar endavant propostes i projectes conjunts en base a la cerca del consens i del bé col·lectiu del conjunt del poble de Blanes. Això requereix dos aspectes essencials:

- assessorament per part de l'ajuntament.
- actualització i gestió real i efectiva del cens d'entitats de Blanes com a eina bàsica de treball que l'ajuntament per tal de garantir la informació a les entitats.

-Fomentar els projectes proposats per les entitats i promoure que aquestes plantegin **projectes globals i clars, amb programes d'activitats coherents emmarcats dins de l'àmbit d'actuació de cada entitat.** En aquesta línia l'assessorament i el diàleg constant i fluït amb l'Ajuntament és clau per garantir un calendari d'activitats amb contingut i divers.

-Coordinar i integrar definitivament les entitats en els **consells municipals** i dotar aquests de pressupost i capacitat decisòria.

-Tenint en compte que l'associacionisme és el coixí que fa que la probabilitat de participació ciutadana sigui una realitat, són la punta dels diferents icebergs que engloben el conglomerat d'una societat, caldria donar-los **capacitat de decisió, vot, als diferents consells (la normativa vigent ho permet), però no tan sols a nivell consultiu.** Actualment els consells estan obturats perquè sistemàticament s'obvien les propostes de les associacions que són cridades a consulta. Els consells i patronats municipals son només consultius. Cal fer un pas més enllà i dotar-los de poder decisor. El marc legal és interpretable i sobretot cal buscar esclertes com l'article 69 de la llei de bases local, que contempla la possibilitat que els consells tinguin poder decisor.

-En la línia de foment del treball conjunt en el si del teixit associatiu es podrien incloure partides pressupostàries destinades a projectes del teixit associatiu en el **pressupost participatiu.**

-Falta informació pel que a **al pedagogia de la participació.** En aquest sentit cal fomentar el treball en xarxa de les entitats. Això les institucions no ho fan perquè veuen un perill en l'organització del teixit associatiu sobretot si plantegen treball conjunt. **Difondre la informació de manera transparent i coordinar el treball en xarxa és feina del departament de participació ciutadana.**

-Donar suport a la creació d'una "**Federació d'entitats blanenques**", com a garantia d'una participació organitzada de les entitats, no depenent del partit al govern municipal. Promoure una "Federació d'Entitats", al marge dels poders polítics, amb un alliberat que pogués gestionar i assessorar tot el tema de les subvencions, mentre l'ajuntament no funcionés en aquesta línia, és clar. Aquesta federació tindria com a objectiu pressionar per acabar imposant el seu criteri, si més no buscar el consens, per sobre del tècnic i el polític de torn, que fins al moment tenen la màniga ampla per fer allò que volen.

-Propiciar la creació d'**espais i mecanismes per a la producció, l'exposició i l'expressió dels projectes,** i garantir la difusió de l'activitat pública de les entitats.

-Cal fomentar l'**assessorament** a les entitats. Cal tendir cap a la **simplificació dels tràmits burocràtics.** La burocràcia frena la participació. Quan a les reglamentacions i altre totxos infumables: cal expressar amb la màxima simplicitat els processos més complexos de manera que siguin entenedors per al ciutadà (informació i assessorament).

-Plantejar mesures de **corresponsabilització entre l'administració local i les entitats ciutadanes** en l'ús i gestió d'equipaments i infraestructures públiques, per tal d'incrementar el reconeixement, la confiança i responsabilitat del teixit associatiu.

-Impulsar acords de **cogestió** d'equipaments públics per enfortir el paper de les associacions i tendir cap a formes de prestació pública més properes i democràtiques.

La democratització de la cultura i l'oci i la socialització dels espais públics

Davant la proliferació de models culturals i d'oci mercantilitzats, elitistes i desarrelats, i entenent que aquests àmbits constitueixen una part essencial de la vida social dels nostres municipis, la tasca de la CUP en l'àmbit local és impulsar processos de reapropiació de la producció cultural, potenciant les estructures i col·lectius locals, i programant una oferta d'oci popular i participativa. Igualment, cal posar fre a la creixent tendència que estableix un ús privatiu (i, en ocasions, privatitzant) dels espais públics, a través del replantejament de les ordenances (mal)anomenades del civisme. Partint d'aquestes premisses es proposen les següents línies d'acció:

*-Impulsar una planificació estratègica del model d'oci i cultura, que garanteixi la **diversificació de l'oferta i que propiciï un desenvolupament participatiu, no comercial i alternatiu als circuits oficials.***

*-Potenciar la iniciatives de **cultura tradicional i popular** (vinculades a les festes majors, correfocs, castells, etc.), que combinin l'activació ciutadana amb un desenvolupament cultural arrelat al territori.*

*-Promoure la recuperació de l'ús dels espais públics com a eina per a la **sociabilització i la participació ciutadana**, a través de la modificació de les ordenances del civisme o qualsevol tipus de reglament municipal que limiti o penalitzi aquesta pràctica.*

Replantejar l'organització política i administrativa municipal

Proposem analitzar la situació actual i fer canvis en l'organització política municipal que permetin dotar a la regidoria de participació ciutadana de poder suficient, transformant-la en un macro departament, i que tot allò referent a la vida pública, i pressupostos, fos tutelat per tècnics especialitzats, sempre amb la única premissa de la cerca del consens entre consistori i els agents implicats en cadascun dels aspectes que es posin sobre la taula.

*-Cal fer **campanyes fortes per fomentar la participació** i fer-ne veure les virtuts. Un bon punt de partida és elaborar un document mínim de consens amb el teixit associatiu i utilitzar-lo com a eina de pressió als partits.*

*-**Entrar mocions per detonar la participació**, i buscar el suport de tots els grups polítics, posant-los una mica entre l'espasa i la paret.*

*- Organització administrativa municipal: **Crear el Departament de Participació Ciutadana, inexistent fins ara.** Un departament potent, tècnics, administratius etc. Ells hauran d'administrar les propostes, actes, campanyes de els diferents Consells. Per optimitzar recursos l'àrea de participació serà una macro àrea on hi participaran i es gestionaran i es coordinaran joventut, cultura, medi ambient, Promoció econòmica, ensenyament etc.. La importància d'aquest Departament, de la seva transversalitat queda demostrat en un petit exemple fàcil d'entendre:*

*Imaginem que l'Escola de Formació Professional Safa un grup d'alumnes
-Ensenyament- acaben un curset promocionat per els comerciants de Blanes
- Promoció Econòmica- que tracta sobre nous models de vendes i d'atenció al públic, els alumnes volen fer una cercavila
-Policia Local- amb geganters de Blanes
-Cultura Popular- que els portin fins unes petites*

carpes -Brigades Municipals- on exposaran les matèries estudiades de cara al públic –Turisme i Comerç- i com a final de festa la prova esportiva d'envoltar Sa Palomera nedant -esports

Tenim que per posar en marxa aquest exemple hi ha participat sis departaments diferents. L'àrea de participació és imprescindible i la seva tasca coordinativa encara mes.

-Revisar la funció dels serveis públics dels ajuntament. *En aquest sentit cal revisar a fons l'estructura a nivell tècnic, (per exemple: no es gestionen els llistats i cens d'entitats i aquestes no reben informació de cap tipus). Aquest grau de preparació sens dubte hi és, cal coordinar-lo i promoure'l. El personal tècnic i administratiu del departament de participació ciutadana hauria de tenir un alt grau de preparació i competència. Això ens portaria a un altre tema: el de la motivació, preparació i reciclatge dels treballadors municipals i la necessitat de generar estímuls perquè se sentin part d'un projecte creïble i il·lusionant.*

- Modificar el Cartipàs municipal per tal de que la regidoria de Participació Ciutadana tingui un pes important dins el conglomerat de regidories, per la seva importància democràtica i per la transversabilitat que te la regidoria. *La regidoria a mes de gestionar internament l'àrea haurà de promoure la participació a la vila.*

- Consells Municipals actius i amb poder de decisió. *Des de l'àrea de participació es vetllarà a traves de les respectives regidories que hi desemboquen que hi hagin les suficients partides pressupostàries per promocionar i efectuar les tasques que les associacions i entitats generin i així poder optimitzar recursos.*

- Pressupostos participatius. *El desenvolupament de Blanes mitjançant la vinculació social en un projecte comú necessita de voluntat política . Fer participar a la ciutadania e n els pressupostos és de vital importància per assolir els objectius.*

- Consultes Populars. *Els 17'4 quilometres quadrats de Blanes, el desenvolupament urbanístic, l'augment poblacional i la manca de recursos naturals fan que decisions polítiques que distorsionin encara més aquests paràmetres hagin d'estar subjectes a possibles Consultes Populars. Un cas actual seria l'actuació definitiva als terrenys originàriament destinats a l'Illa Isozaky, plans parcials concrets, plans de barri. En definitiva, plantejar la possibilitat d'anar més enllà de les al·legacions,i per això cal insisitir en la voluntat política d'informació constant, clara i transparent.*

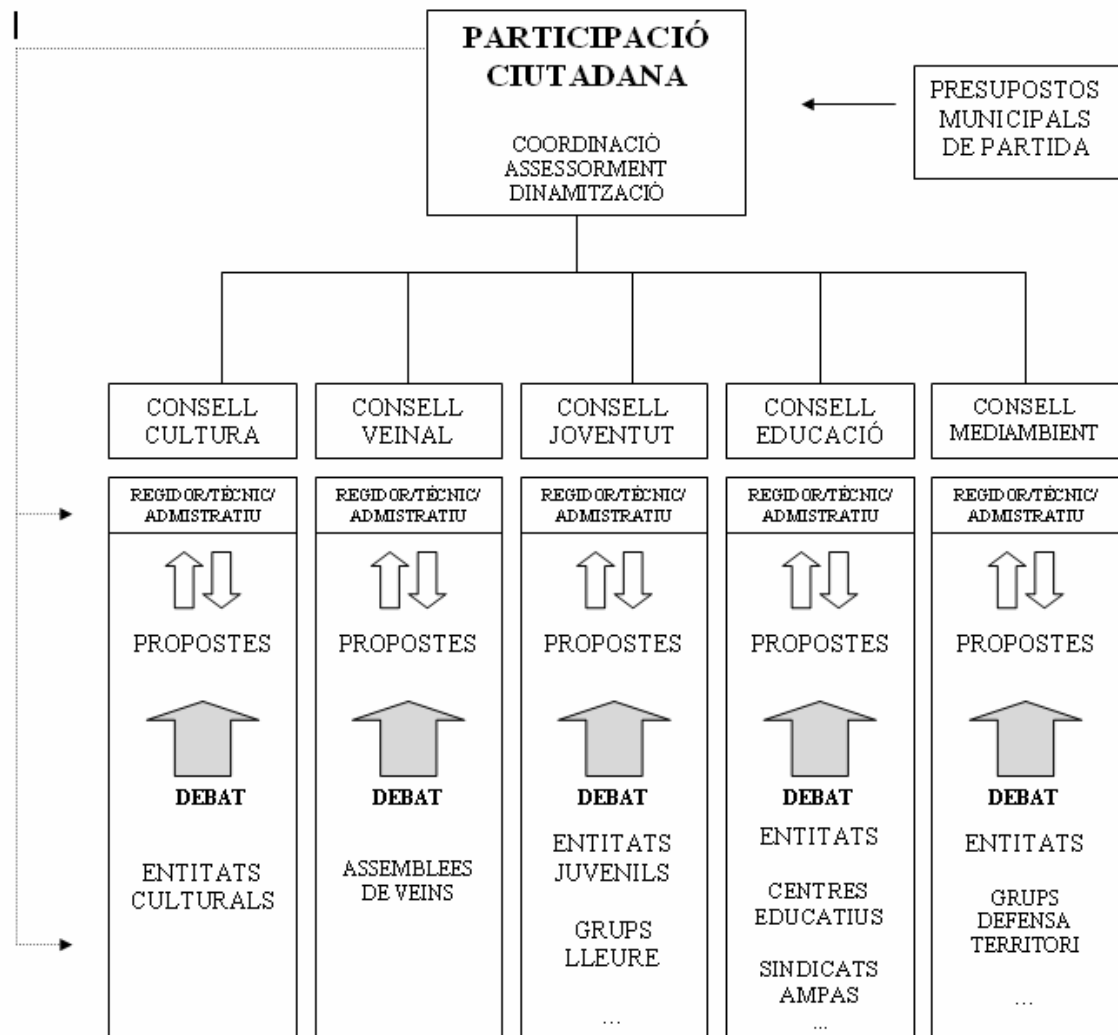
-Modificar el ROM i els reglaments necessaris per democratitzar els plens municipals. *Cal buscar fórmules per tal que els ciutadans i les entitats puguin intervenir, ja sigui proposant punts de l'ordre del dia o be celebrant plens municipals exclusivament destinats a respondre preguntes o recollir propostes de la ciutadania i el teixit associatiu quan aquest ho requereixin . Aquesta proposta ja l'hem plantejada en l'apartat corresponent al ROM.*

-Reglament de participació ciutadana: *es poden proposar modificacions per fer-lo mes eficaç, i sobretot més senzill pel que fa a la seva interpretació. Una proposta seria fer una modificació del reglament de participació ciutadana a través d'un procés participatiu en el qual hi intervinguin les entitats i col·lectius del municipi. Caldria recollir la opinió de les entitats i fer un diagnòstic de la situació actual. El reglament ha de ser breu, clar i útil.*

-Suport institucional per part del consistori a iniciatives concretes encaminades a la promoció i l'exercici del dret a decidir i a l'autodeterminació. *En aquest sentit prendre bona nota de la feina realitzada per la plataforma "Blanes Decideix" i en el procés d'organització de la consulta sobre la independència de la nació catalana del 10 d'abril i donar suport, assessorament i facilitats en la feina que la pròpia plataforma decideixi emprendre un cop s'hagi celebrat la consulta.*

-En definitiva, i conseqüents amb tots els criteris exposats, la CUP de Blanes es compromet a treballar en la promoció d'una Xarxa ciutadana per una democràcia participativa i solidària:

- Establint contactes i relacions obertes amb els agents socials i culturals dels barris i el poble en general.*
- Impulsant grups o cercles de discussió i treball als barris, oberts a tothom, implicats amb la realitat del poble i amb propostes alternatives, innovadores i integradores.*
- Potenciant una noció autèntica de ciutadania com a subjectes actius i actives de drets i deures envers la societat.*
- Prioritzant les necessitats dels col·lectius més desafavorits i treballant en la línia de la sensibilització i la reivindicació política i social.*
- Vindicant i participant en Plans Comunitaris i Integrals que contemplin el conjunt de mesures necessàries per a la millora de les condicions de vida dels ciutadans. Plans que creiem han de ser - fugint de les tendències privatitzadores-, públics i participatius; amb equips d'atenció social primària professionalment qualificats i socialment compromesos, que entenguin el treball comunitari en equip com la única forma d'abordar les problemàtiques socials per convertir-se en veritables agents de transformació social.*
- Promocionant la participació dels col·lectius amb especials dificultats en el disseny, seguiment i avaluació de les polítiques que se'ls hi adrecen.*

Serveis socials i solidaritat

Defensa i optimització dels serveis socials

Qualsevol política eficaç de serveis socials ha de partir d'una premissa: és el municipi qui viu la realitat concreta i els efectes de les desigualtats en els propis carrers i veïns; són els ajuntaments els primers en rebre les demandes i esdevenen el primer graó d'accés al sistema.

Les polítiques municipals són fonamentals en la lluita per la cohesió i contra l'exclusió social. I, per tant han de prioritzar les necessitats dels col·lectius més desafavorits, però treballant al mateix temps en la línia de la sensibilització i la reivindicació política i social per tal que els beneficiaris del magre sistema de prestacions i ajudes adquireixin nivells de consciència política i deixin de ser simples usuaris socials passius per a convertir-se en agents socials actius, motors del canvi.

Paral·lelament cal fer que els habitants de pobles i ciutats prenguin consciència que les polítiques socials beneficien el conjunt de la ciutadania. I per això és necessari que tothom s'apropi a les realitats econòmiques i socials empobrides, que les conegui i sigui capaç de posar-se en la pell dels més afectats.

Sabem que no és fàcil: la tradició de polítiques liberals i de sistemes caritatius ha generat un nivell d'estratificació i fragmentació socials que posen en risc la cohesió i la convivència ciutadana. Però és un dels nostres grans reptes. I ho hem d'enfrontar sustentant-nos en tres fonaments irrenunciabls i transversals: la participació, la transparència i la pedagogia social.

Polítiques prioritàries

És responsabilitat del municipi posar en marxa plans per a la integració i contra l'exclusió social. I cal impulsar plans adreçats a col·lectius concrets (d'acollida als nousvinguts, d'ajuda als toxicòmans, als aturats de llarga durada...) però inserint-los en plans integrals o comunitaris que incideixin d'una manera global sobre els problemes de tota la comunitat. Des de la CUP de Blanes entenem que els serveis socials municipals han de treballar en dues línies d'actuació:

1.- Optimització de l'oferta de serveis. Caldrà:

- *Consolidar els equips d'atenció social primària amb professionals qualificats i motivats que entenguin el treball comunitari en equip com l'única forma d'abordar les problemàtiques socials. Els treballadors socials, educadors de carrer i treballadors familiars han de conèixer les dinàmiques socials amb prou profunditat com per esdevenir agents de transformació social.*
- *Organitzar serveis d'atenció domiciliària amb un sistema de bonificació de les taxes per prestació de serveis que garanteixi la universalitat del servei. Cal exigir els equipaments socials necessaris i racionalitzar l'ús dels existents: centres de dia per a gent gran, pisos assistits, llars residencials d'estada temporal i permanent, centres oberts per a infància en risc, cases de petita infància, habitatges per urgències socials, punts de trobada de joves... L'ajuntament també ha de poder mostrar-se disposat a acollir equipaments socials descentralitzats i de gestió autonòmica; cases*

d'acollida per a dones maltractades, centres d'atenció i seguiment a les drogodependències, centres residencials d'acció educativa, albergs d'acollida per urgències socials...

- Vetllar per una política d'ajudes econòmiques que eviti el clientelisme i la perpetuació de la precarietat defugint d'ordenances que obliguen a compensar la recepció d'ajudes socials amb «cursos de ciutadania» però fent un treball pacient de pedagogia social recolzat en la transparència informativa sobre la gestió dels recursos.

2.- Impuls decidit de la participació:

- La transversalitat de programes i plans integrals ha d'organitzar-se amb prou garanties per tal que les persones i els col·lectius amb especials dificultats participin en el disseny, seguiment i avaluació de les polítiques que se'ls adrecen. Incorporar agents d'intervenció que provenguin dels mateixos cercles als quals ens adrecem millorarà la pràctica quotidiana.
- Els consells municipals consultius en matèria de serveis socials poden esdevenir una eina de participació fonamental en el diagnòstic, planificació, execució i avaluació dels plans, alhora que un instrument de coordinació dels diferents agents que s'hi relacionen.
- La correcta administració dels recursos materials i humans i les infraestructures per tal de:

1.- **Dinamitzar el teixit associatiu i promovent l'autoorganització** ciutadana amb criteris integradors de tots els ciutadans i especialment dels sectors afectats per situacions de precarietat.

2.- **Impulsar grups o cercles de discussió i treball als barris,** assemblearis, oberts a tothom, implicats amb la realitat del poble i amb propostes alternatives, innovadores i integradores.

3.- **Fomentar, estendre i coordinar als barris iniciatives d'economia solidària,** des de xarxes d'intercanvi i suport mutu fins a cooperatives de consum o serveis, gèrmens del que podria ser l'economia postcapitalista.

4.- **Trencar amb l'aïllament dels individus per tal de compartir vindicacions col·lectives i propostes solidàries i cooperatives**

5.- **Obrir perspectives a la infància i la joventut a cada barri mitjançant l'impuls d'iniciatives culturals i de lleure (esplais, grups de teatre, d'excursionisme, etc.)**

6.- **Coordinar les iniciatives de voluntariat existent i impulsar de noves reconeixent la seva tasca i facilitant la seva feina.**

El fet migratori

L'arribada de persones procedents d'altres països s'ha de tenir en consideració perquè és un factor important que, com d'altres, influeix en l'economia local, en les necessitats socials, en el pluralisme cultural i religiós, en la prestació dels serveis públics i en qüestions relacionades amb la percepció de la ciutat que provoca aquesta nova composició social.

Aquesta nova realitat sovint es viu amb inquietud fruit de la dificultat per assimilar els canvis i, sobretot, perquè s'afegeix a situacions socioeconòmiques insatisfactòries que ja existien prèviament a les nostres viles i ciutats. Aquests elements estan essent utilitzats per l'extrema dreta i el populisme per tal de fer-se forat en la nostra societat, especialment entre

les classes més desfavorides. La CUP ha de fer front a aquesta situació amb responsabilitat però amb fermesa.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que tot i que les competències respecte a immigració són estatals i autonòmiques és l'administració local la que rep la major incidència ja que és la que ha de resoldre en primera instància les demandes plantejades per la població immigrada. L'ajuntament ha esdevingut l'administració gestora del fenomen migratori, ja que a part de la política municipal de recepció i acollida, els ajuntaments són els principals agents en la gestió dels processos d'integració i no s'ha d'oblidar que els ajuntaments han d'afrontar la prestació de serveis sense tenir les competències expresses ni els recursos suficients.

La contribució dels immigrants a l'estat del benestar

Primer de tot hem de ser conscients de què el nostre desenvolupament demogràfic, econòmic, cultural i polític ha incorporat la immigració com a factor estructural; qualsevol consideració sobre el tema amb un mínim de rigor ha de partir d'aquesta realitat. Aquesta afirmació es veu recolzada per les pròpies instàncies de la comunitat europea que en el seu informe *Perspectives de la migración internacional de juliol del 2010* reconeix obertament:

- L'economia europea necessita els immigrants (afirmació dels responsables europeus d'ocupació i interior).

- La crisi està provocant un empitjorament de les condicions de vida dels immigrants. Factor objectiu d'inestabilitat si no s'aborda correctament.

- Els plans de retorn voluntari han estat un fracàs absolut (a tot l'estat espanyol s'hi ha acollit un 7 per 100 dels possibles beneficiaris).

Per aproximar-nos al tema de la immigració de les dos últimes dècades cal tenir present no només la situació econòmica internacional i la estatal, sinó també la realitat municipal: l'opció de creixement de cada municipi influeix en la recepció de major o menor mà d'obra estrangera, la seva incidència en l'estat del benestar i en la distribució dels recursos.

Quant a causes de la immigració cal tenir en compte que els processos contemporanis d'immigració no són unilaterals i responen bàsicament a dues realitats:

- Per un costat la injusta distribució de la riquesa, les desigualtats econòmiques a escala internacional i l'empobriment dels països d'origen que obliguen els immigrants a buscar fora el que no tenen a casa seva. L'èxode rural cap a les ciutats que es produeix en els països d'origen crea autèntiques legions d'expulsats del món.
- Per altra banda, el capitalisme necessita dels treballadors immigrants per abaratir costos i garantir així el seu creixement i desenvolupament en un context d'envelliment de la població als països de rebuda de mà d'obra.

Les facilitats actuals de comunicació i transport internacional afavoreixen el fet migratori.

Tot plegat dona lloc a una immigració marcadament econòmica o laboral que ha estat aportant un superàvit a la caixa de la Seguretat Social; per exemple, el superàvit de l'any 2008, equivalia a les aportacions en cotitzacions dels treballadors immigrants amb contracte. I hem de deixar ben clar que les polítiques públiques no estan exigint al capital mesures de retorn de l'augment del PIB que resulta de l'aportació de la mà d'obra estrangera, tant la que treballa al sector formal i cotitza a la Seguretat Social, com la que ho fa en el sector informal i també genera aquest augment de la riquesa. A més, aquesta bossa de mà d'obra estrangera incrementa el PIB, incrementa el consum i tendeix a equilibrar les rendes del treball a escala mundial alhora que rejuveneix la població del lloc d'acollida.

L'augment de població suposa un augment de les necessitats

Però, evidentment, assumir un augment de població suposa un augment de les necessitats que no es poden satisfer si disminueixen els recursos i serveis comunitaris. I això pot derivar en tensions socioeconòmiques. Cal establir, per tant, mecanismes i estratègies d'acció conjunta, ja no solidària amb els immigrants, sinó de totes les classes populars de les que els immigrants en formen part. En aquest sentit, cal ser molt curosos en l'anàlisi d'una realitat, fortament agreujada per la crisi, i clars en les nostres propostes.

Des de la CUP de Blanes entenem que l'anàlisi de la realitat que viu el poble treballador català al que s'incorporen les persones immigrades, aplicada a nivell local, ha de contemplar els següents aspectes per tal de dissenyar i implementar les polítiques adequades:

- Precarietat en l'habitatge –agreujada amb l'increment exponencial de desnonaments que està afectant greument a moltes famílies d'origen immigrant- i especulació immobiliària. Hem de lluitar per la recuperació de l'habitatge com a dret social en comptes de com a bé de mercat i apostar per l'habitatge social que faciliti la igualtat des de la diversitat.

-Accés insuficient a les prestacions i ajudes socials que, a més, estan patint importants reduccions pressupostàries.

-Concentracions d'alumnat amb necessitats d'atenció a la diversitat en escoles i barris concrets.

-Estructura laboral segmentada i dual amb gran importància de l'economia submergida i increment de l'atur. Manca d'identificació dels treballadors/es immigrants amb la resta de treballadors/es.

Possibilitat de retrocés en l'ús social del català com a llengua de cohesió.

- Possibilitat de què el tractament inadequat dels conflictes d'índole purament convivencial i veïnal esdevinguin conflictes entre comunitats.

Dèficits estructurals en la participació política i social dels ciutadans/es i negació de drets polítics i civils de les persones immigrades que dificulten el mutu reconeixement i, per tant, la relació inclusiva.

- Manca d'alternatives associatives per a infants i joves. En aquest punt és molt important tenir en compte la realitat dels joves 'origen immigrant que són ciutadans blanencs de ple dret o joves ciutadans blanencs amb la nacionalitat dels pares que ho seran aviat, per als quals fet migratori, viscut en primera o segona persona fa que la conformació de la seva identitat i procés de socialització sigui més complex. Cal també tenir en compte, des de la nostra perspectiva antiracista i de lluita per la cohesió social, la presència a la nostra vila d'infants i joves que pertanyen al poble gitano. Estem d'acord amb el criteri de què cal un canvi en les mentalitats i en les polítiques per tal d'interioritzar que aquests joves són catalans, i si ho fem minimitzarem el risc de fractura social.

- Desconnexió entre els diferents agents que poden i han de treballar per la cohesió, amb el consegüent desaprofitament de recursos materials i humans.

Apropant-nos a la realitat per evitar el populisme xenòfob

Lògicament, tot aquest conjunt de problemes pot generar tensions socials dins les classes populars i descohesió que pot acabar traduint-se en fenòmens ideològics de racisme i xenofòbia.

En aquest marc, les polítiques públiques dels ajuntaments i les administracions en general es basen sovint en un discurs asimètric amb el discurs del carrer donant ales al populisme xenòfob i posant de manifest les mancances de la seva gestió. Per exemple:

- De vegades, des de l'administració es tendeix a fomentar i "tutelar" un associacionisme poc representatiu dels col·lectius immigrants ignorant dinàmiques associatives més reals però menys controlables.
- Es fa un tractament de la diversitat cultural força folklòric, amb festes i espais multiculturals periòdics desarrelats de la realitat quotidiana i que no aporten massa als processos d'inclusió.
- Els plans de mediació sovint se centren en la traducció -per exemple en l'àmbit sanitari- i no arriben a ser un servei de mediació real; en altres casos la realitat molt diversa i la manca de mitjans supera les mediacions que acaben no sent prou pràctiques ni resolutives.
- Sovint la contractació dels/de les mediadors i mediadores respon a criteris de cobrir places dels plans d'ocupació, quan n'hi ha, sense la continuïtat i planificació necessàries.
- El seguiment i avaluació dels plans queda reduït a l'àmbit dels professionals i tècnics, sense que hagi una contrastació oberta, crítica i autocrítica amb la resta d'agents i associacions.

Plans de recepció i acollida i gestió de recursos comunitaris

Som conscients que la major part de les respostes a les problemàtiques que incideixen en els nostres pobles i viles ultrapassen l'àmbit municipal. Per això les nostres propostes com a CUP en el tema que ens ocupa han de tenir una base vindicativa per un canvi de 180 graus en l'actual política europea alhora que exigim mesures de retorn de l'augment del PIB que resulta de l'aportació de la mà d'obra immigrada –i que ara únicament beneficia al capital- per invertir en recursos i mecanismes que permetin prevenir i resoldre les tensions socials.

Però, paral·lelament, als municipis hem de fer front a la realitat. I entenem que els pals de paller de les polítiques municipals d'immigració són: la recepció i acollida, d'una banda i la gestió dels recursos comunitaris, d'altra.

La política de la CUP de Blanes ha de partir dels principis d'igualtat de drets, solidaritat i justícia social.

Ha de fonamentar-se en criteris de participació, transparència i pedagogia social i ha de centrar els seus compromisos en matèria d'immigració en tres aspectes:

1.- Impuls d'actuacions referides a la recepció i acollida de les persones nouvingudes: cal apostar per una bona política informativa i formativa sobre els recursos de la població a qualsevol persona no resident que arriba de nou al municipi amb intenció d'establir-s'hi, independentment del seu l'origen, tot i tenint en compte que l'aspecte idiomàtic o les necessitats concretes de les persones nouvingudes sí que necessiten una especificitat en l'atenció. Des del punt de vista operatiu es pot partir dels Plans Territorials de Ciutadania i Immigració dirigits i finançats per la Generalitat de Catalunya i dissenyar de nous sobre diagnòstics reals i eficaços amb un seguiment crític i rigorós.

2.- Treballar perquè el municipi s'impliqui en la gestió de les tensions socio-econòmiques que pateixen les classes populars, i per tant, també la immigració, per aconseguir una cohesió social el més sòlida possible. La implicació i participació ciutadana serà fonamental en el correcte tractament d'aquestes tensions:

- Cal que es visualitzi l'immigrant com la persona amb la qual compartir recursos, no com la persona amb la qual competir pels recursos existents.
- Cal que hagi total transparència en la gestió i adjudicació dels recursos neutralitzant, així la rumorologia i la xenofòbia.
- Cal que tots junts lluitem per l'ampliació de l'oferta de recursos. La política municipal d'incorporació de la immigració només pot ser fructífera si els municipis obtenen competències per gestionar les tensions socio-econòmiques, i per tant, si es desenvolupa una política transversal de tractament de les desigualtats.
- Cal incloure criteris positius (com la recerca de treball, la formació, etc.) als criteris socioeconòmics per a l'adjudicació d'ajuts, però en un context de pedagogia social i conscienciació i, insistim, defugint d'ordenances que obliguen a compensar la recepció d'ajudes socials amb «cursos de ciutadania» i donant suport a l'autoorganització dels sectors afectats per situacions de precarietat.
- **Cal Exigir la igualtat de tracte en els drets salarials i laborals a les empreses que contractin amb l'ajuntament.**

3.- Propiciar –com a organització socialista que som- que la lluita pel canvi d'estructures sigui paral·lel a un canvi en les relacions humanes sobre la base de la justícia, la reciprocitat i la solidaritat, a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres. Cal fer pedagogia social per tal que tothom sigui conscient que la lluita per la igualtat de drets beneficia a tota la societat i que és l'aliança i la complicitat de les classes populars, independentment de l'origen de cadascú, la que ens permetrà enfrontar els reptes i dificultats que, sens dubte haurem de viure els pròxims anys.

I al mateix temps, com a organització que defensem en el nostre projecte el dret a l'autodeterminació i a la independència, hem de treballar perquè tothom, incloses les persones d'origen immigrant, siguin solidaries amb el dret a decidir lliurement del poble català.

Defensa dels drets de la ciutadania de les persones immigrades

Ens trobem en un moment d'ofensiva política cap a una retallada de drets i llibertats, que afecta en primer terme els drets polítics de la població immigrada amb el negacionisme del seu dret al sufragi i a la participació en els afers públics. A la CUP ens preocupa la situació dels drets i deures de ciutadania de les persones immigrades la seva manca d'accés a la participació política i la cessió dels partits a les polítiques de la dreta xenòfoba i populista en qüestions com la de l'empadronament mitjançant el qual determinats consistoris intenten negar la universalitat en l'accés als serveis públics bàsics.

El Pla de Ciutadania i Immigració 2005/2008 de la Generalitat de Catalunya parla del concepte de «ciutadania resident» i defineix el ciutadà com aquella persona que viu i s'empadrona en un municipi amb la intenció de romandre-hi.

Per això l'empadronament és una qüestió central en el tema dels drets i deures dels immigrants.

Cal recordar que l'accés lliure al padró suposa l'accés universal als drets més bàsics: educació, salut, serveis socials, etc. I que també dóna peu a accedir en tres anys al permís de residència per via de l'arrelament social o familiar. Per tant en aquest moment cal:

- **Realitzar les accions institucionals** que estiguin a l'abast en l'àmbit municipal per tal de forçar un canvi en la legislació que permeti **estendre tots els drets polítics a la totalitat de la ciutadania i lluitar per la derogació de la llei d'estrangeria.**
- **Fer una defensa del marc legal** referit a la llei de bases de règim local i de la llei municipal i de règim local de Catalunya, que **obliguen els ciutadans a empadronar-se i els ajuntaments a donar d'alta en el padró als ciutadans residents.**
- **Denunciar la il·legalitat de les propostes negacionistes** envers el padró, que ho són envers l'accés universal als drets bàsics de la ciutadania, que afecten especialment la població immigrada però també l'autòctona (per exemple les persones sense sostre que tenen dret a ser empadronades sota adreça administrativa amb un informe de serveis socials).

Lluita contra la xenofòbia

Cal lluitar contra la xenofòbia al carrer i a la sala de plens, tot analitzant les causes de l'ascens del feixisme organitzat i hem de plantejar-nos quina ha de ser l'estratègia per desemmascarar-lo tot assenyalant:

- *La responsabilitat de les organitzacions que es diuen d'esquerreres en la mesura que han deixat de ser el referent de la classe treballadora perquè han deixat de defensar-la, amb la qual cosa les classes populars han buscat altres referents i sovint els han trobat en els partits populistes que manipulen les realitats que es viuen al carrer amb un llenguatge demagògic, però fàcil i intel·ligible.*
- *Els que articulen discursos contraris a la immigració són precisament els mateixos que surten beneficiats de l'existència d'aquesta bossa de mà d'obra barata. S'ha de lluitar contra el debat simplista a favor o en contra de la immigració, on ens situa la dreta i té camp per córrer el feixisme. Cal desemmascarar aquest fals discurs per tornar a teixir les aliances naturals que condueixen a la unitat en el si de les classes populars.*

Com podem tirar endavant un projecte municipal emancipador

Entenem que les persones immigrades, a l'igual que la resta de ciutadans i ciutadanes de Blanes, han de ser els subjectes actius d'un procés que ha de recolzar-se sobre tres potes:

- *Gestió participativa, transparent i pedagògica de l'administració municipal.*
- *Organització autònoma de la societat civil.*

- *Vindicació de recursos i capacitat de gestió davant les administracions autonòmica i estatal.*

Per no ser reiteratius ens remetem al punt “Defensa i optimització dels serveis socials.

Polítiques prioritàries” d'aquest programa.

Quins marcs i eines de referència tenim per poder arribar en aquests objectius

Tot i que les noves realitats exigeixen respostes innovadores i imaginatives, ja existeixen marcs de referència aprofitables com a eines de treball, perjudici d'un enfocament necessàriament crític i incorporant noves dinàmiques per tal que siguin alguna cosa més que declaracions d'intencions i no esdevinguin paper mullat. En aquest sentit pensem que cal aprofitar en molts aspectes els marcs i pactes internacionals i autonòmics, aplicats a la nostra realitat concreta, així com els plans locals:

- *Marc internacional dels Drets Humans individuals, socials i col·lectius.*
- *Pacte Nacional per a la Immigració (Catalunya)*
- *Pla local d'acollida, ciutadania i interculturalitat de Blanes (PLACI)*
- *Pla Educatiu d'Entorn de Blanes (PEEB)*

Entenem que per a una correcta implementació dels plans locals, la gestió municipal ha de trobar l'equilibri entre la confiança, el reconeixement i la motivació dels tècnics i professionals y l'avaluació rigorosa crítica i autocrítica del treball desenvolupat, que sempre ha d'estar obert i interrelacionat amb els ciutadans i ciutadanes.

Caldrà tenir molt en compte des del punt de vista tant vindicatiu com d'aprofitament dels recursos, que el 20 per 100 de retallada del pressupost per a integració, entra en franca contradicció amb les necessitats reals del poble.

El compromís internacionalista i la solidaritat amb tots els pobles del món

Sovint ens volen fer creure, que en el limitat marge d'acció de la política municipal no hi té massa cabuda el compromís i la solidaritat amb els pobles del món que cercen la seva llibertat. Unes lluites que sota diferents fórmules, marcades pel contexte concret de cada situació, queden sovint obviades en la pràctica habitual i quotidiana de la política municipal. Aquesta postura genera una situació de resignació a donar-nos per vençuts en la lluita per la solidaritat i la justícia social.

*L'aposta de la CUP pels Països Catalans és molt clara: independència i socialisme; una proposta però que no es queda aquí. És a dir, la lluita per construir un nou marc nacional passa forçosament per un canvi social profund i un procés que ha de significar molt més que un simple canvi de bandera. De la mateixa manera que creiem possible posar les bases que ens han de portar a uns Països Catalans lliures i socialment justos des de la pràctica de la política municipal no podem obviar que aquesta lluita va molt més enllà. La lluita persistent per l'autodeterminació dels Països Catalans queda doncs enmarcada dins la mateixa lluita per l'alliberament de tots el pobles del món. És una lluita oberta i constant, una lluita per posar els fonaments d'un món més just, on la solidaritat sigui la manera de quotidiana de procedir en les relacions entre els pobles i les persones. Des dels municipis hi tenim molt a dir i sobretot molt a fer. Així creiem imprescindible proposar **alternatives al model socioeconòmic mundial, tot creant i consolidant projectes d'actuació local amb***

perspectiva global. Des de mesures per gestionar conjuntament els recursos naturals, el territori, el model energètic, etc, fins a la promoció d'experiències solidàries i de cooperació amb altres pobles del món que lluiten per la seva dignitat.

Per això creiem necessàries i aplaudim qualsevol iniciativa que des dels ajuntaments treballi en aquest sentit. Un exemple en són les mocions de solidaritat amb els pobles saharauí, palestí, i també per evitar caure en la més profunda incoherència, la defensa real i palpable de de la lluita del poble català per aconseguir la seva llibertat a través del dret d'autodeterminació que compartim amb tots els pobles del món. Així, de la mateixa manera que celebrem qualsevol proposta compromesa amb la lluita internacionalista també exigim **coherència, honestat i valentia** als partits polítics per tal de defensar amb la mateixa decisió el dret a la llibertat de Palestina, Escòcia, Txetxènia, Euskal Herria, Galiza, els Països Catalans i qualsevol altre poble del món. **La coherència de la lluita internacionalista no exclou a ningú, sigui quinsigui l'estat o el règim polític i econòmic opressor.** És important que ho tinguem molt clar, el contrari aquesta lluita perd la seva essència i es cau en la més trista i profunda incoherència i, perquè no dir-ho, en l'oportunisme que actualment ha caracteritzat i desprestigiat la nostra "classe política".

Des de la CUP proposem passar de les paraules als fets:

-Demanam anar un pas més enllà de les mocions de suport i declaracions d'intencions als consistoris. **Les àrees de cooperació han de ser reals i motors pràctics de la transformació social a escala mundial.** Cal exigir als consistoris la voluntat real de fer-ho, o si més no d'intentar-ho.

-Cal lluitar per mantenir les partides destinades a solidaritat i cooperació. Entenem també l'exercici de la solidaritat per part de les institucions locals com una eina pedagògica per crear una societat de persones compromeses amb el seu poble i tots els pobles del món.

Model econòmic i justícia social,

l'economia al servei de les persones

Anàlisi de la situació econòmica, social i laboral

Ens trobem davant d'una crisi del sistema econòmic, polític i social del capitalisme. La situació de crisi econòmica actual s'ha generat per una nefasta política financera executada en aplicació dels criteris neoliberals de creixement continu.

Aquesta crisi ha produït el col·lapse d'un model que es basava en l'absorció de la producció mitjançant l'endeutament del poble treballador. Mentre aquest perdi poder adquisitiu any rere any, augmentava el seu endeutament (fins a fer-se insostenible) per mantenir el nivell de consum necessari pel sistema capitalista especulador imperant, i es va acabar produint el «tancament de l'aixeta» del crèdit que va fer esclatar la bombolla.

Aquesta situació era promoguda també per les instàncies estatals i les primeres mesures adoptades una vegada es va reconèixer que ens trobàvem en crisi, lluny d'apuntar el camí per superar el model econòmic que ens ha dut aquí, es van dedicar a injectar diner públic als veritables culpables de la crisi (la banca i les grans multinacionals); unes mesures encaminades a «posar pegats» per tal que tot segueixi igual.

L'estat espanyol i, de retruc, els Països Catalans, està patint especialment la crisi econòmica per la preeminència dels sectors més especulatius. El creixement econòmic de la darrera dècada s'ha forjat en la construcció amb finalitats especulatives, promogut pels governs estatal i autonòmics i també per les corporacions locals, que veien en les taxes i impostos relacionats amb aquesta activitat econòmica la base del seu migrat finançament en relació als serveis que han anat assumint (tot i no ésser, en molts casos, l'administració pública competent).

La rebaixa dels ingressos (per la davallada de les rendes i els beneficis) i l'augment de la despesa provocat per la injecció de diner a la banca i les grans empreses han fet augmentar el dèficit públic i el deute que el govern espanyol, pressionat per instàncies econòmiques internacionals, pretén eixugar amb la reducció de la despesa pública alhora que s'intenten incrementar els ingressos augmentant els impostos.

S'ha triat la pitjor aplicació possible d'aquesta fórmula, retallant la despesa social i augmentant aquells impostos que tenen una afectació més gran per a les rendes més baixes (com l'IVA). Retallada de salaris al sector públic, congelació de les pensions, eliminació de prestacions socials, etc., s'han vist acompanyades d'una reforma laboral i del sistema de pensions que suposa una nova pèrdua de drets dels i de les treballadores. En definitiva, les mesures adoptades pel governs suposen una nova agressió dels drets socials de les classes populars.

Així, doncs, totes aquelles polítiques encarades a fer pagar la crisi a les classes treballadores no només no ajudaran a superar-la, sinó que l'agreujaran, igual que la reducció crònica del seu poder adquisitiu ha estat un dels principals motius pels quals actualment ens trobem amb dificultats econòmiques globals. D'aquesta manera, cal aprofundir en la redistribució de la riquesa, de manera directa i indirecta, per així poder edificar un model que no requereixi de l'especulació financera o immobiliària, sinó que es basi en la producció, l'estabilitat i el benestar social.

Cal tenir ben present que la mobilització és l'eina que tenen les classes populars, els i les treballadores, per tal de defensar i fer valer els seus drets. Ha estat així històricament i així és ara, tot i que la societat individualista i consumista que han fomentat aquells que en l'àmbit econòmic ens han abocat a la crisi, hagi fet que la consciència col·lectiva pugui estar adormida,

essent necessària per tal de fer front a les «contrareformes» plantejades pels poders econòmics i empresarials i executats pels governs.

Aquest és un bon moment per fer despertar la consciència col·lectiva. De motius, en sobren. Deixar aquestes agressions sense resposta és adobar el terreny per a noves agressions futures. L'anàlisi del programa marc en el referent a la inoperància administrativa i a l'esgotament del model econòmic actual queda visualitzat amb la següent reflexió:

Des de les àrees de promoció econòmica de les administracions -Generalitat, diputacions, consells comarcals, municipis- no s'ha pogut incidir en atenuar aquesta crisi, només cal veure el nombre d'aturats que s'han generat, el nombre d'empreses que han tancat i la manca de solucions efectives que s'han aplicat.

A Blanes i a d'altres pobles la conjunció entre participació ciutadana i política econòmica no s'ha donat mai. Aquest tarannà polític comporta que els sectors econòmics vagin per lliure i no tinguin veu ni poder de decisió en el sector propi i aquesta mancança origina que des de sempre no hi hagi ni objectiu per els sectors ni objectiu comú de poble.

Reconsiderar endegar Consells Municipals per a tots els sectors econòmics és vital –potser hi fem tard- doncs per exemple el sector agrari, no ha tingut veu ni vot en la redacció del POUM, de manera que el sector que està a punt de desaparèixer veu com no hi pot fer res a l'hora de prendre mesures com a mínim de subsistència. El sector de la indústria, gens fomentat i un dels més estables del conjunt, tampoc ha tingut mai representació ni veu ni poder de decisió en el referent a polítiques que afecten el seu sector.

Un altre nefasta conseqüència de la manca d'una voluntat d'accionar una política participativa per part dels partits tradicionals que han governat alternativament Blanes, és la inoperància que esmentàvem abans de les administracions en un període de crisi greu com l'actual. Si la maquinària participativa a tots els nivells i en concret en tots els sectors econòmics fos real apaivagar els efectes de la crisi hauria estat factible, doncs com proposem des de la CUP la primera mesura de xoc seria la constitució de la Taula Municipal sobre la Crisi, on les entitats, consells, sindicats, associacions veïnals, etc, haurien pogut actuar com observatori de l'evolució de la crisi i al mateix temps amb criteri per generar propostes per fer-hi front.

La manca de mesures concretes i efectives sobre la crisi, la manca de promoció de l'economia multisectorial, la manca d'un objectiu comú com a model de poble és el que comporta una política municipal no participativa. Ara estem en aquest punt.

Per descomptat en matèria econòmica ara ens trobem que el pas endavant –imatge i propaganda- que faran els partits tradicionals és la proposta de creació del Consell Municipal Econòmic i Social. La inoperància d'aquest tipus de consells està demostrada per la manca d'operativitat, doncs per tal que el representant tingui criteri gremial del sector cal primer estructurar el sector i en segon terme només cal copsar que en les ciutats on aquests tipus de consell són operatius, les ràtios d'aturats, d'empreses que fan fallida, etc, és el mateix que en d'altres on no existeix.

Proposem el retorn de poder de decisió al poble. Proposem enfortir l'àrea de participació ciutadana. Proposem en conseqüència atorgar dins l'àrea esmentada poder de decisió als sectors econòmics de la vila. Els consells o patronats per cada un dels sectors és vital –per la vila també-. Cal estructurar els sectors d'agricultura, pesca, indústria, comerç, turisme i construcció. Al final d'aquest apartat s'aporten dades generals sobre aquests sectors i dades sobre el cas concret de la vila de Blanes.

Cap al foment del cooperativisme i de l'economia arrelada al territori

La situació de crisi actual està tenint unes conseqüències que afecten sovint la vida econòmica dels municipis. Aquest és un bon moment per fer una reflexió sobre quin és el model econòmic que volem per als nostres territoris. Sovint els ajuntaments no han debatut ni tenen clar quin és el model econòmic adient per al municipi i per al territori, però és necessari tenir-ho present per tal de poder fer una planificació adequada de les polítiques de foment econòmic, donant especial incidència en un sector econòmic o un altre.

Independentment del model, el posicionament de la CUP com a organització d'esquerres, ens porta a tenir present que les polítiques públiques de promoció econòmica han de fomentar el cooperativisme i l'economia arrelada al territori per tal de fomentar els drets laborals i una economia que defugui el model de creixement continu imperant. Cal avançar cap a la racionalització dels recursos i plantejar molt seriosament els criteris del decreixement com a model econòmic.

També, i com una part d'aquest model econòmic pel qual apostem, s'ha de potenciar un canvi de model productiu d'acord al cobriment de necessitats i no de la maximalització del benefici, que afavoreixi alhora altres sectors econòmics amb potencial de futur: sector primari, «oficis» (potenciació de la «reparació» enfront del «llençar l'aparell trencat per comprar-ne un de nou», rehabilitació d'edificis enfront de la construcció desmesurada, etc.), serveis personals, mediambientals, oci creatiu i productiu, turisme actiu, etc.

Un dels efectes que està tenint la crisi és el tancament d'empreses i/o la seva deslocalització quan es tracta d'empreses multinacionals, tot i que aquestes puguin tenir projectes de viabilitat. L'ajuntament ha d'assumir un paper actiu en la defensa dels treballadors i de les treballadores, i ha de defensar la permanència de les activitats susceptibles de deslocalització oferint un suport públic a les vies alternatives de continuació de l'activitat que comptin amb la participació activa dels treballadors i de les treballadores.

La CUP ha de donar suport a totes aquelles iniciatives i lluites que serveixin per empoderar el poble treballador de les quals formen part indissoluble. Això vol dir que hem de donar un decidit suport al cooperativisme i a l'economia social i prioritzar, tant en el nostre fer diari com en el nostre treball a les institucions les cooperatives i altres formes organitzatives d'economia social més justa, en tots els aspectes. S'ha d'apostar, per exemple, per donar-los preferència en les institucions en l'obtenció d'ajuts o cessió de locals públics o en la subcontractació de serveis. Des de l'àmbit institucional cal facilitar-los publicitat gratuïta en els mitjans de comunicació i presència preferent en fires, trobades, etc. organitzades pels diferents estaments institucionals.

El comerç i turisme, dues activitats econòmiques clau per Blanes

Des d'una perspectiva de progrés i de transformació social la gestió del territori i dels municipis així com una correcta planificació de les activitats econòmiques dels diferents sectors són elements clau per tal d'avançar cap a un model de ciutat que respongui a les necessitats dels ciutadans, amb equipaments, serveis, llocs de treball no precaris (dignes i estables) i espais d'oci i lleure.

*En aquest sentit **el comerç i el turisme** han esdevingut sense cap mena de dubte dues de les principals activitats econòmiques de la vila de Blanes.*

*En els darrers anys la tendència general i majoritàriament acceptada pel que fa al turisme és la d'intentar **avançar cap a un model turístic alternatiu**, que superi definitivament els models anacrònics de massificació presents en moltes zones de la costa brava basats només en Sol i platja.*

*En el cas de Blanes aquestes alternatives podrien molt bé basar-se en un **model turístic més centrat en els aspectes cultural i esportiu**. Un model que no fos estrictament dependent de l'època de l'any, es a dir, un model més estable pel que fa a la temporalitat. L'estabilitat repercuteix favorablement en el comerç i afavoreix un mercat laboral de qualitat.*

*Per tal d'avançar cap a aquests models és important esforçant-nos a **donar a conèixer la imatge de Blanes/Països Catalans com un bé patrimonial**, es a dir, donar al nostre patrimoni i història local la importància que es mereix . Cal recordar en aquest sentit que el nou POUM ja contempla un catàleg de patrimoni local que caldria explotar, modificar i ampliar sempre que fos necessari. Potenciar el nostre entorn natural, cultural, paisatgístic i històric des de les institucions locals podria intentar capgirar (en la mesura del possible) la dinàmica actual i posar les bases d'aquest nou model turístic.*

Un exemple podria ben ser la conca de la Tordera, tant pel que fa a donar suport als conreus de la zona (com a activitat econòmica de per se) com a les lluites per la seva preservació i adequació com a espai natural d'interès turístic i pedagògic. En aquest sentit, tal i com es va debatre en alguns punts de trobada (sobre el nou POUM i zones verdes) una bona articulació i organització urbanística del territori i del municipi contribueix a crear aquest espais.

L'ordenació i classificació dels terrenys municipals amb previsió i no a la babalà (buscant només solucions ràpides i temporals amb beneficis econòmics immediats) contribueix a una bona planificació del model turístic comercial, alhora que facilita, en general, el correcte funcionament de les diferents activitats econòmiques, de manera justa, equilibrada i respectuosa amb l'entorn i el teixit humà i la vida social de Blanes.

*Cal apostar fermament per un **comerç de proximitat que dinamitzi la vida social i enforteixi els lligams entre els veïns i veïnes de Blanes**. L'aposta ha de ser per una economia de ciutat, tot **prioritzant les iniciatives locals**, ja que són aquestes les que reverteixen beneficiosament en el propi municipi i els seus veïns i veïnes.*

*En aquest sentit la **participació ciutadana i dels professionals del sector**, així com el **treball conjunt i coordinat** amb i entre les diferents àrees de govern, gremis i patronats, ens han de permetre generar propostes i trobar consensos que ens facin avançar cap a un **model econòmic just i equilibrat amb el territori i la societat blanenca**. Un model que sigui el que els blanencs volem per al nostre municipi.*

Propostes de la CUP de Blanes

Propostes generals sobre activitats econòmiques

En base a tot això i tenint en compte les competències municipals, la CUP, en l'àmbit institucional, ha de seguir els següents criteris:

- Per tal de fer un seguiment dels efectes de la crisi als municipis i als territoris que guïen les polítiques la CUP ha d'impulsar la creació de:

- Taules municipals sobre la crisi: compostes pels grups municipals i entitats associatives com les organitzacions sindicals i les associacions de veïns i veïnes; aquestes taules han de desenvolupar dues funcions bàsiques:
- Observatori de l'evolució de la crisi al municipi
- Generació de propostes per fer-hi front

-Prioritzar, quant a la política de contractació de l'ajuntament, les empreses cooperatives i establir criteris i condicions referents als drets laborals (com la lluita contra la temporalitat

demanant compromisos per l'estabilitat) a l'hora d'adjudicar les contractacions, tenint en compte també l'aspecte territorial en les contractacions, d'acord amb les limitacions legislatives existents.

-Prioritzar les cooperatives i altres formes organitzatives d'economia social a través de la preferència en l'obtenció d'ajuts, cessió de locals, subcontractació de serveis al propi ens local, publicitat gratuïta als mitjans públics i presència en fires.

-Un altre col·lectiu que està patint especialment els efectes de la crisi econòmica és el dels i de les treballadores autònomes. Cal que els ajuntaments ajudin els treballadors autònoms. Per tal que aquests treballadors/aquestes treballadores puguin accedir als fons necessaris per continuar desenvolupant la seva activitat, l'ajuntament ha d'intervenir activament en els tràmits necessaris amb l'entitat bancària negociant crèdits tous i oferint-los garanties. Caldrà que el govern municipal estableixi un protocol amb aquests treballadors/aquestes treballadores per aquests tràmits.

-Cal fer estudis periòdics sobre desigualtats, pobresa i exclusió. Considerem que abans d'actuar cal saber què passa i per què passa. L'ajuntament hauria de disposar de la informació necessària sobre com està afectant la crisi les classes populars del municipi i, en funció d'això, prioritzar unes línies de treball o unes altres. Aquests estudis de, per exemple, les mesures PIRMI, han de permetre a l'ajuntament disposar d'un diagnòstic fiable –tot i que algunes d'elles no siguin estrictament de l'àmbit municipal– i han de permetre a l'ajuntament realitzar pressió per la seva dignificació. Entenem que és imprescindible crear un observatori de la pobresa municipal per realitzar aquests estudis, tractar aquestes dades i planificar les accions de resposta corresponents.

- En els anomenats polígons industrials el pes de la indústria a nivell de superfície i de treballadors és minsas, doncs els polígons per la inèrcia del mercat i per la manca de planificació municipal han esdevingut centres comercials i d'oci. Activitat que no cal menysprear però que per l'escassetat del sol industrial el creixement del sector es redueix.

- Per tal motiu cal fer un estudi acurat de les possibilitats que el sector industrial te per créixer i dinamitzar-se. Un altre vegada topem amb la participació com a eina bàsica de molts de sectors doncs aquí el consell econòmic Industrial i tindria molt a dir. Doncs les perspectives d'un clúster tèxtil vistes les properes inversió a Tordera o d'una cooperació o interrelació amb indústries de polígons veïns podria relançar el sector.

- Un altre activitat pròpia del Consell Industrial que tanta falta fa és la d'assessorar cursos de l'Escola Taller o dels Instituts de formació professional per concretar estudis i activitats. Fomentar l'estudi professional amb característiques pròpies de les activitats del sector, fomentar el reciclatge continuat aportarà un plus qualitatiu a nivell tècnic i laboral.

-Creació del consell o patronat municipal d'agricultura. Aquest estament vetllaria amb criteri professional pel sòl disponible, per fer rentable i estabilitzar el sector que esta en perill de desaparèixer, per fomentar els productes autòctons de la Conca de la Tordera etc. Malgrat l'estudi socioeconòmic avui, en plena crisi de valors i econòmica el que compte és l'agricultura de proximitat.

-Crear el consell Municipal de Pesca.

-Estudiar amb el sector pesquer les millores a adoptar en un futur, des de la comercialització del peix, fins a la possibilitat d'equilibrar la pèrdua o l'estancament de tones de captura mitjançant l'aqüicultura.

Propostes sobre comerç i turisme

-Municipalitzar la marca Blanes. La marca de Blanes és propietat d'un veí de la vila, de manera que quan l'Ajuntament en vol modificar algun aspecte ha de demanar permís i pagar. El Patronat municipal de turisme de Blanes ha engegat un concurs públic per escollir un nou logotip. La proposta és que les bases del concurs siguin clares i el proper logo sortint no costi euros als ciutadans.

-Hem de promocionar el nostre entorn natural com a actiu principal del nostre poble, impulsant la marca Blanes des del consistori, mitjançant la creació d'una àrea de comunicació que treballi en aquest sentit tot recolzant els sectors econòmics i socials.

-Cal destacar el turisme esportiu que amb la nova Ciutat esportiva està en boca dels partits tradicionals. Doncs be el nyap aquesta vegada te un exemple clar. Es juga la final de la copa del rei a Blanes vuit equips i la gran majoria d'esportistes i seguidors allotjats a hotels de Lloret. Per tant tomem a la proposta CUP l'esport i ciutadania van lligat no es pot desvincular amb obres faraòniques ni frases grandiloqüents, es demostra la voluntat de promoció i pràctica de l'esport en tot el poble, i les promocions de turisme esportiu han d'anar lligades estretament amb els sectors econòmics i esportius de la vila –participació!

-L'allargament de la temporada és vital, per això les dades que hem exposat dels models turístics de la Generalitat, Diputació i Consell Comarcal. Per exemple la marca Blanes no pot centrar-se exclusivament en l'oferta local, també ha de contribuir com si fos pròpia la variada oferta comarcal, amb lo que aconseguirem incrementar el nombre de visitants, allargar l'estacionalitat, i augmentar les ofertes. La Selva Comarca de l'Aigua és una gran iniciativa!

-Fer un pla de treball amb els agents locals per establir un programa oferta que englobi diferents modalitats turístiques: esportiu, cultural, d'oci, patrimonial, natural, ecològic, familiar.....

-Potenciar com en d'altres sectors econòmics l'oferta de treball i la qualitat dels treballadors mitjançant l'Escola SAFA. Els agents socials del sector han d'encaminar les possibilitats de formació assessorant el centre per dirigir la formació envers les necessitats del sector.

Propostes sorgides en el punt de trobada/ debat obert celebrat el 9/11/2009: comerç i turisme

Aspectes generals

- *L'urbanisme hauria de ser una eina a tenir en compte. S'ha d'estudiar el paper de l'urbanisme com a element de potenciació i gestió del turisme i el comerç.*
- *Ens hauríem de basar en solucions pròpies, i no en models forans que han reeixit en altres llocs, tan sols per inèrcia. Solucions pròpies pensades amb el cap i per a Blanes.*
- *Per poder orientar-nos cap a on volem anar caldria fer un anàlisi del turisme que actualment ens arriba. Això ens permetria copsar les necessitats i concretar l'oferta.*
- *Cal tendir cap a un model de turisme diversificat en el temps i l'oferta.*
 - *Esportiu.*
 - *Cultural.*
 - *Paisatgístic / espais naturals.*
 - *Familiar.*
 - *Gastronòmic.*
 - *Turisme juvenil (per exemple: albergs. Hi ha una experiència al Prat de Llobregat que podria ser interessant).*
- *La diversitat d'activitats possibilitarà la diversificació estacional.*

Mesures a prendre des de les institucions locals

- *Es detecta que les iniciatives empeses per l'Ajuntament no acaben de lligar, com si no acabessin de quallar. Ens preguntem què passa.*
- *Es comenta que el Patronat de Turisme té una aportació nul·la. Caldria un replantejament de l'òrgan i una renovació de les seves funcions encomanades.*
- *Regular que els centres de la població no es saturin d'entitats bancàries, immobiliàries i asseguradores. Ex. Passeig de dintre.*
- *Les iniciatives de les entitats no tenen el ressò suficient per part del consistori cap a l'estiuejant. Falta saber gestionar correctament els recursos generats pel propi poble.*
- *Potenciar la presència de Blanes en fires nacionals i internacionals però no a qualsevol preu. Estudiar prèviament el rendiment/cost de les fires a fi de seleccionar aquelles que més es puguin adaptar al perfil de client que busca el model turístic i comercial blanenc. El poble no ha de donar un xec en blanc, perquè després només se'n beneficiïn uns quants, i a més, aquests són els que menys inversions fan (lligat amb el plantejament anterior).*
- *Potenciació de les guies d'establiments i locals d'oci d'arreu del poble.*
- *Cal posar en joc totes les forces possibles i acabar amb la fragmentació cultural, turística i comercial potenciant el treball en xarxa. En aquest sentit, l'ajuntament ha de jugar un paper de dinamitzador del teixit associatiu, comercial, etc.. Però per això caldria resoldre els problemes de fragmentació de la pròpia estructura administrativa de l'ajuntament. S'ha de ser molt curós i seriós en la gestió.*

Mesures a prendre pels propis professionals del sector

- *Es detecta una incapacitat dels grans empresaris del sector turístic en invertir per millorar el model de poble, del qual es nodreixen o nodririen els seus negocis. Poca corresponsabilitat envers a la millora del projecte comú de poble.*
- *Interrelacionar el sector turístic amb el sector comercial, ja que es detecta que tots van per la seva banda.*
- *Incentivar a l'empresari turístic a efectuar inversions de millores al seus negocis. Es critica que molts viuen de la dinàmica i que no s'esmercen gaire per oferir millores en els serveis ofertats.*
- *Hi ha queixes respecte a com la gent de les segones residències que venen el cap de setmana ha vetat la possibilitat que Blanes sigui més ociós a les nits. Aquest fet ha provocat la reducció de la temporada turística i els moviments de gent de la comarca, que abans es desplaçava al nostre poble el cap de setmana per comprar, sopar i anar de marxa.*
- *Els mateixos dependents utilitzen els aparcaments de motos municipals que haurien de fer servir els clients. Solució: incentivar el transport públic pels treballadors dels comerços per part dels propis empresaris del sector.*

Mobilitat, vies peatonals, aparcament i accessibilitat al comerç

- *En relació amb el comerç no hi ha una bona oferta. Es detecten problemes d'accés a la ciutat.*
- *Un dels reptes principals és articular una bona connexió estació de tren amb la ciutat, fomentant una via peatonal adequada. Es poden millorar els accessos a peu des de l'estació de tren fins al poble. Una opció seria poder passar pels jardins de la Safa.*
- *Malgrat les resistències, s'ha de tendir a la creació d'eixos peatonals, no tan sols al centre sinó també als barris, allí on sigui possible.*
- *Augment de les zones peatonals per a crear un veritable centre comercial que incentivi a la gent a passejar-hi (en aquest aspecte Lloret de Mar podria ser un model).*

- *També es planteja la necessitat de places d'aparcament. Cal tindre present el concepte de mobilitat sostenible.*
- *Creació d'un gran aparcament a les afores del poble amb un servei d'autobusos llançadora continuat, que porti als visitants al centre del poble. La manca d'aparcament pot ser un dels greus entrebancs que frena l'arribada de ciutadans dels voltants a comprar a Blanes.*
- *La gent de la comarca cada cop ve menys pel problema de l'aparcament. Els que en surten beneficiats són els grans centres comercials com ara Mataró Parc, Espai Gironès ,etc.*
- *Es planteja la possibilitat d'un gran aparcament soterrat a la zona de l'illa Isozaki, i/o aparcament petits repartits pel poble.*
- *Connexió, a nivell de transport públic, de Blanes amb l'aeroport de Girona.*

Mesures per potenciar la identitat cultural, paisatgística i natural de Blanes

- *Cal superar un dèficit que venim arrossegant: Blanes viu d'esquenes al mar, quan històricament és un dels nostres principals actius. Amb imaginació es podrien combinar diferents ofertes (per exemple: experiència de sortides amb els pescadors).*
- *S'enforteix la idea de la construcció d'un Aquari (ja en teníem un).*
- *Cal aprofitar al màxim els espais naturals mitjançant l'adquisició (zona Safa), l'acord amb els propietaris o l'aprofitament de les possibilitats legals (per exemple a Pinya de Rosa, l'existència de senders en règim de servitud implica drets de pas).*
- *Cal impulsar una política de protecció de les cases antigues.*
- *Falta més moviment a nivell de fires (com ara la del vaixell usat) durant tot l'any, de tipus cultural i altres nivells. Cal desenvolupar una cultura firal (antigalles, artesanía, gastronomia...).*
- *Recuperació del camí de ronda com a part indispensable de la projecció paisatgística que se li vol donar a la localitat.*

Model de ciutat, *un Blanes per viure-hi*

En teoria, a l'hora de parlar de planejament territorial i desenvolupament urbanístic, sembla que tothom està d'acord en acceptar els tres pilars de la sostenibilitat (econòmica, sociocultural i mediambiental) o els fonaments del model d'urbanització sostenible (compactació, complexitat i cohesió, les famoses tres C). Tothom accepta, igualment, que un model territorial sostenible ha de basar-se en criteris com ara: l'eficiència energètica; l'estalvi i l'ús sostenible dels diversos recursos naturals (entre ells, el sòl); la minimització i assimilació de la producció de totes les formes de contaminació; la conservació de la diversitat biològica; i garantir la qualitat de vida de la població.

Però no ens enganyem: quan es tracta d'aplicar aquests principis a la realitat pura i dura ens adonem que els interessos econòmics, polítics i fins i tot (de vegades per sobre de tot) personals o corporatius, interfereixen de manera transcendental en l'elaboració dels plans concrets que haurien d'interpretar els esmentats principis bàsics.

*És sobre la base de la participació ciutadana que, com a CUP, entenem que entre tots cal construir el Blanes que volem: **un municipi per viure i treballar**, divers i compacte, mediterrani, capaç de mantenir un alt grau de complexitat, amb barreja d'activitats agrícoles, comercials, industrials, de serveis, d'equipaments i residencial.*

Un municipi que, des del punt de vista econòmic-laboral, superi la dependència del turisme (amb un nou enfocament, el turisme ha de ser un sector important però no decisiu per a la nostra economia) i aconsegueixi mantenir i diversificar la seva activitat productiva: amb nova indústria no contaminant i relacionada amb les noves tecnologies de la comunicació i del medi ambient; amb un comerç potent i divers; mantenint, modernitzant i racionalitzant els sectors agrícola i pesquer; amb l'exploració i la potenciació de nous jaciments emergents d'ocupació relacionats amb els serveis.

Un municipi on els espais naturals arribin fins al cor de la ciutat, i els límits d'aquesta quedin integrats paisatgísticament amb el seu entorn, conjuminant les necessitats de remodelació i creixement imprescindible amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures. Un municipi que eviti la dispersió del territori; afavoreixi la cohesió social; doni prioritat a la rehabilitació i la renovació en sòl urbà i consolidi un model de territori globalment eficient, garantint la participació de la comunitat en les plusvàlues generades mitjançant la cessió de sòl i la urbanització/construcció dels sistemes (carrers, zones verdes i equipaments).

Un Blanes per viure i treballar amb dignitat, qualitat i equitat

*Hem remarcat que volem un municipi per viure i treballar. Viure amb dignitat i qualitat, amb uns nivells d'equitat satisfactoris que facin possible la cohesió social (un dels tres pilars de la sostenibilitat). Hem de fer de la vila, dels barris, espais de convivència i garantir-hi la presència d'elements que la facilitin: places públiques, illes de vianants, zones de passeig, etc. Hem de **dimensionar els barris i el conjunt de la nostra ciutat a l'escala humana i localitzar habitatges, equipaments, zones de serveis, d'oci i esportives, espais naturals o zones verdes, zones amb comerç i d'activitat econòmica a unes distàncies adequades per tal que siguin accessibles per a la població. Tots aquests espais s'haurien d'ubicar en radis inferiors a 1,5 Km. I tot això exigeix equilibrar demogràficament i socialment el territori.***

Els plans d'ordenació i actuació urbanística són, per tant, eines imprescindibles per dissenyar el nostre futur convivencial; eines massa importants com per deixar-les únicament en mans dels "experts" i defugir la nostra responsabilitat com a ciutadans.

Els POUM-PAUM han de permetre l'optimització dels teixits urbans existents (revitalització dels barris antics, recuperació de zones degradades i renovació d'àrees obsoletes) i han de fer possibles polítiques d'habitatge, d'equipaments socials, culturals, esportius que previnguin la formació de guetos i possibilitin l'equilibri intern de la ciutat, evitant la formació d'àrees socialment segregades, ja sigui pel baix o per l'alt nivell de renda. Han de contemplar alternatives i sistemes de reequilibri que permetin una vida i un creixement cultural, comercial i associatiu molt més harmònics i autosostenibles. I si volem un Blanes per viure i treballar, la planificació urbanística tindrà una incidència fonamental en la mobilitat de la ciutadania i ha de prioritzar dissenys que possibilitin el foment d'un transport públic de qualitat que connecti tots els sectors de la ciutat, la defensa dels vianants i de l'ús de la bicicleta per sobre del vehicle privat.

La política de sòl públic i el dret a habitatge

*Però, per poder viure i treballar a Blanes és condició indispensable **tenir un lloc digne que habitar**. I és aquí on es manifesta un dels principals problemes que afecta principalment el jovent i les persones nouvingudes al nostre poble: el de l'habitatge. Des de la CUP de Blanes creiem, en aquest sentit, que cal tenir molt clares una sèrie de prioritats:*

- Oposar-se a la venda de sòl públic i tendir a augmentar-ne.*
- Arribar a acords amb la propietat vetllant pel màxim rendiment social de les actuacions urbanístiques.*
- Elaborar un pla estratègic municipal per a l'habitatge: definir les diferents tipologies d'habitatge protegit (habitatge de protecció oficial, habitatge de promoció pública, habitatge social), així com el règim d'adjudicació (compra o lloguer) i la forma de finançament (públic o privat).*
- Lluitar contra l'especulació: actualitzant el cadastre amb certa regularitat i aplicant l'impost de l'IBI amb tot rigor, prioritzant l'abaratiment de l'impost per a la primera residència i no afavorint o abaratint els costos de la segona residència o la propietat de vivendes múltiples, o especialment al propietari de diverses vivendes.*
- Canviar la política de subvenció a la compra de l'habitatge per la de suport a aquelles persones amb baix poder adquisitiu per obtenir-lo, ja sigui de compra o de lloguer.*
- Vetllar per aconseguir un parc d'habitatges de lloguer de baix cost.*

La reducció de l'impacte ambiental

Un urbanisme sostenible ha de plantejar-se la reducció d'impacte ambiental associat al planejament com aspecte essencial, tot millorant l'eficiència en l'ús dels recursos i la producció de residus. Això es concreta en els següents objectius:

- Evitar l'ocupació innecessària de sòl.*
- Optimitzar el cycle de l'aigua (menor consum, sistemes de sanejament òptims, reutilització, protecció dels*

sistemes hídrics, etc.)

- Reduir les emissions de CO₂ i d'altres substàncies, derivades d'un consum energètic poc eficient.

- Prevenir i corregir els altres tipus de contaminació.

- Fomentar l'ús de materials de construcció que en el seu cicle de vida tinguin un impacte ambiental òptim.

- Reduir i gestionar millor els residus.

- Mantenir i millorar la biodiversitat i la permeabilitat del territori, inclosos els espais urbans.

- Millorar la integració en el paisatge dels assentaments humans i aplicar objectius de qualitat paisatgística per a les diverses tipologies de paisatge.

- Per una nova cultura de l'aigua: Cal impulsar, des dels Ajuntaments, una nova cultura de l'aigua, basada en la

prevenció, reutilització i una gestió racional d'aquest recurs. Tothom ha de ser conscient que l'aigua s'ha convertit en un bé molt escàs a tota la conca mediterrània.

Gestió de residus

Des de la CUP defensem una política de gestió de residus basada, en primer lloc, en la reducció real i la reutilització d'aquests, en una planificació de l'activitat econòmica al territori que tingui en compte el reciclatge o la transformació en inert dels residus que generarà i en una política fiscal finalista que penalitzi la generació de residus i destini els diners recaptats a la gestió d'aquests. En síntesi, la nostra proposta passa per:

- Dissenyar un model de recollida còmode pel ciutadà/ana basat en criteris de simplicitat en la separació, i que

asseguri un màxim de participació acostant el servei a l'usuari, incloent, si és necessari i possible, xarxes mòbils de recollida.

- Implicar activament el ciutadà en el sistema de gestió dels residus municipals. Les activitats d'educació ambiental són determinants.

- Introduir objectius i mecanismes d'autogestió de la brossa orgànica, com, per exemple, l'autocompostatge o el compostatge casolà.

Un territori articulat en un sistema de ciutats

De vegades, els habitants de cada municipi tenim la temptació de mirar-nos el melic i perdem de vista que formem part d'un entorn que compartim amb altres viles i ciutats. És més, molts dels problemes que patim únicament tindran solució mitjançant una suma d'esforços en àmbits supramunicipals.

D'altra banda, l'actual model de creixement, amb la idea oligocèfala de les grans ciutats s'ha demostrat nociu i insostenible, així com la depredació del territori (especialment el litoral) per part d'urbanitzacions i complexes turístics. Com a CUP plantegem l'articulació del territori com a un sistema de ciutats, amb uns límits urbans clarament definits, amb uns espais lliures i naturals que les separin i donin personalitat comarcal, amb una complementarietat de serveis que no obligui a

“baixar a la capital” de manera sistemàtica i amb unes xarxes de comunicació públiques que facilitin la seva interrelació.

El model de territori que volem ha de garantir una presència humana equilibrada en el nostre entorn i en les diferents comarques, s’ha de fixar la gent al territori evitant el perill de despoblació. Per això cal que en determinades comarques es garanteixin tant un nivell de serveis adequat, com el manteniment de les activitats agràries i ramaderes. I tan sols si som capaços d’aconseguir-ho s’evitarà la pressió demogràfica a les grans ciutats i la zona litoral.

Espais verds: un poble integrat al territori

Des d’una perspectiva de progrés els plantejaments urbanístics han de considerar el territori com una unitat que s’ha de gestionar i articular en el seu conjunt. Les viles i ciutats han d’interioritzar els espais naturals que les envolten fins al seu nucli urbà i integrar-se així paisatgísticament a l’entorn.

Des de la CUP proposem un model de poble on les zones verdes penetrin i formin part del teixit urbà, creant espais oberts, d’ús públic, i que en definitiva donin porositat al municipi. Així doncs, entenem que tant la gestió i usos de les zones verdes com les actuacions urbanístiques en general són una eina al servei dels ciutadans, del poble i pel poble, que articuli el municipi i que faciliti la mobilitat i la convivència entre tots els blanencs i blanenques. Una correcta planificació urbanística del municipi ens permetrà lluitar contra la segregació espacial entre classes socials que pot derivar-se de la fragmentació excessiva dels nuclis urbans o de la degradació d’algunes de les seves parts. Així s’evita l’aparició de zones socialment segregades en funció de l’alt o baix poder adquisitiu dels seus habitants. En definitiva, entenem l’urbanisme com a una eina molt potent per desenvolupar polítiques socials.

Com a ciutadans cal no oblidar i tindre ben present que l’urbanisme és un dels àmbits on els ajuntaments tenen més poder, independència i marge real d’actuació sense interferències externes. Les comunitats autònomes tenen transferides les competències d’ordenació del territori i la gestió urbanística és essencialment municipal.

Des de la CUP defensem la participació ciutadana i la democràcia participativa com a element bàsic i essencial per tal de construir una societat i un Blanes més just, integrador i igualitari. En el cas dels temes urbanístics, donada la major capacitat d’actuació per part dels ajuntaments, creiem ineludible i essencial la promoció de dinàmiques participatives, de debat obert i de cerca de concens entre els ciutadans, barris, entitats, etc., per tal de definir entre totes i tots quin és el Blanes que volem.

A Blanes les normes de joc en matèria urbanística venen marcades pel Pla General d’Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Blanes, del qual s’en va aprovar inicialment (després de molts anys) la revisió durant la tardor de l’any 2009. Aquest nou plà proposa una idea de “ciutat-parc” que, com a punt de partida general, valorem com a molt interessant per al nostre model. Aquesta proposta pretén consolidar els espais lliures a ambdues bandes del nucli urbà a través d’un sistema de parcs urbans lineals (Padrets-Racó Blau-Delta de la Tordera, a l’oest, i Sant Joan-Pinya de Rosa, a l’est).

Propostes de la CUP de Blanes

*Des de la CUP defensem la idea de la **faixa verda**, es a dir, creiem sincerament que és possible anar més enllà i ampliar la proposta inicial pel que fa a zones verdes i el model de "ciutat-parc" que defineix el POUM. Només ens cal veure una imatge àrea general de Blanes per copsar que és factible el projecte d'una ronda perimetral de parcs i jardins interconnectats radialment, una **faixa verda**.*

*Conceptualment amb la faixa verda es tracta de fer un **recorregut natural a Blanes**, on la vegetació autòctona entri dins del municipi. El progrés respectuós amb l'entorn es basa en la interrelació respectuosa entre la natura i les persones. Cercar un distintiu via parc d'atraccions, obres faraòniques, o quelcom per l'estil en un municipi de 17'5 quilòmetres quadrats tot justificant milions de visitants, milers de llocs de treball, és simplement hipotecar el futur amb un concepte polític dirigit a un sector benestant i minoritari embolcallat de populisme laboral*

La faixa verda proposa connectar físicament els dos àmbits a ponent i llevant citats anteriorment i aprofitar el sistema pre-existent de turons, rieres, espais forestals i fins i tot vials verds dels barris del nord (Mas Cremat, Ca l'Aguidó, Mas Guelo, Mas Borinot, Valldolig i Pinya de Rosa) i que a més concentren la major part de les àrees de nou creixement amb sòl urbanitzable delimitat (SUD).

Altres aspectes generals:

-Cal seguir de bèn d'aprop el desenvolupament dels plans parcials (es a dir, les actuacions i execucions urbanístiques concretes previstes al POUM per a cada zona) i incidir-hi per tal que considerin aquests vials verds. Aquí cal remarcar que les entitats, associacions de veïns, col.leccius, grups polítics municipals i ciutadans a títol individual podem alegar els plans parcials, participar-hi obertament i definir el poble que volem.

-Considerem també una zona d'especial interès el delta de la Tordera i en defensem la seva protecció i promoció pel seu ús públic donat el seu seu valor natural, agrícola, hídric, biològic, amb l'objectiu d'assolir la seva recuperació.

-Cal treballar per tal que la platja de s'Abanell recuperi la seva millor cara tot controlant i prevenint l'ocupació desmesurada del sol en aquesta zona i les conseqüències que tots sabem que s'en deriven.

*-Cal plantejar obertament la planificació i gestió d'un **pla d'usos dels nous espais, recorreguts i itineraris** que sigui coherent amb els principis de **participació ciutadana i les consultes populars**. Un pla on l'educació ambiental i el components lúdics i culturals tinguin la rellevància que els hi pertoca; i on hi estiguin representats tots els agents socials i educatius pertinents, com ara entitats culturals, centres educatius, associacions de defensa del nostre entorn i del territori, etc.*

-Exigir una definició clara sobre l'Illa de Blanes, tendint a que contribueixi a aquestes zones verdes. Concretament l'Illa convertida en base principal del desenvolupament de la zona en un jardí o un parc amb diferents usos, espais públics, vegetació autòctona o de l'arc mediterrani, on la cultura en totes les seves expressions hi sigui present en tot moment.

-Aquesta proposta ens permetria també avançar en termes de mobilitat, tot promovent zones de vianants, passeig, carrils per bicicletes, l'ús del transport públic per sobre del vehicle privat, etc, i garantint la presència d'elements que facilitin l'activitat cultural, lúdica i comercial.

L'Illa de Blanes, un cas apart

Un dels punts centrals de la política i l'urbanisme local en els darrers anys ha estat sens dubte l'Illa de Blanes. En diferents Punts de Trobada, concretament en aquells referents al POUM, zones verdes i comerç i turisme, es van iniciar debats que van generar aportacions sobre temes que d'una manera o altre també cal considerar quan parlem de l'Illa de Blanes.

En aquest sentit creiem molt necessari fer propostes i defensar per a Blanes un model de poble que consideri el municipi en la seva totalitat. Des del nostre punt de vista entenem que caldria dissenyar el que volem en conjunt i a tots els nivells (natura, serveis, cultura, etc) per després executar parcialment segons aquests criteris, tot i les limitacions del pressupost municipal a nivell d'inversions. Per tant l'Illa no és res més que un espai relativament petit en el conjunt de Blanes. Cal tenir en compte el criteri de fer de Blanes un lloc habitable per la gent que hi vivim, i a més – però no el referent principal- que la gent que ens visita s'hi trobi bé i que repeteixi si cal.

Per comptes de donar una importància cabdal al tema de l'Illa, el que interessa realment és tenir un projecte sobre la totalitat del terme municipal. La política de pedaços de serveis que manquen o mancaven sense cap més paràmetre que sortir del pas en el present no hauria de ser la praxis política del govern municipal.

Amb aquest document també pretenem oferir un recull dels projectes d'Illa de Blanes que s'han proposat al llarg dels anys, les despeses generades i les possibilitats d'incidir-hi com a ciutadans.

Finalment, proposem com a objectiu fer que aquest projecte (i tots els projectes en general) esdevinguin populars, generar propostes en base al debat col·lectiu i oferir les conclusions d'aquests debats com a punt de partida per transformar Blanes.

L'Illa: un projecte integrat a Blanes

A nivell municipal les normes generals en matèria urbanística venen determinades pel Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). En el cas de Blanes el nou POUM, un cop superats el tràmits i al·legacions a nivell municipal, ha estat aprovat definitivament pel Departament Territorial d'Obres Públiques de Girona (DETOP).

*Tot i que el nou POUM en principi aposta pels parcs urbans han quedat molts interrogants en el desenvolupament d'aquest nou Pla. A la memòria es parla de la idea de "ciutat-parc", que pretén consolidar els espais lliures a ambdues bandes del nucli urbà mitjançant un interessant sistema de parcs urbans lineals (Padrets-Racó Blau-Delta de la Tordera, a l'oest, i Sant Joan-Pinya de Rosa, a l'est). En aquest sentit la CUP vam proposar i defensem la idea de la **faixa verda**, un cinturó verd que uneixi físicament aquests dos àmbits a ponent i llevant citats aprofitant el sistema de turons, rieres, espais forestals i vials verds.*

Pel que fa a l'Illa de Blanes el POUM no es posiciona sobre el tema, de manera que queda de nou pendent decidir que s'hi farà, com es farà i quins usos tindrà aquest espai. En aquest sentit entenem que s'haurà de buscar una definició clara sobre l'Illa de Blanes, tendint a que contribueixi a aquest model de parcs, jardins i zones verdes connectades entre si.

*És molt interessant doncs enfocar els debats de temes urbanístics i de gestió dels espais municipals des d'un punt de vista general i global per a tot el municipi. És a dir, cal utilitzar l'urbanisme com a una **eina de gestió i planificació de la totalitat del territori municipal** i no només parcel·les concretes com a projectes individuals. Si es tenen en compte aquests aspectes l'urbanisme pot esdevenir una eina de cohesió i social molt potent.*

Per això cal posar sobre la taula un debat participatiu que defineixi quin Blanes volem per viure-hi. Un debat obert a la ciutadania i on hi participin tots els agents socials, polítics, culturals, educatius, mediambientals, etc...

En aquest sentit l'Illa de Blanes seria una peça més del que hauria de ser el projecte global de parcs i jardins a Blanes.

Propostes per l'Illa, propostes per Blanes

*És tant important i a l'hora factible la viabilitat del projecte en el seu conjunt, que una peça de nova creació com el **Consell Municipal de Parcs i Jardins de Blanes, vinculant i renovable**, l'hem de dotar de la força popular, especialitzada i econòmica adient donada la rellevància del projecte.*

*Un **projecte inicial** que va debatre la CUP en el seu moment girava al voltant de la idea de fer de l'Illa un **jardí de la mediterrània**, amb amfiteatres a l'aire lliure, amb glorietses per actuacions i conferències, etc. Concretament l'Illa convertida en un jardí de la mediterrània com a base principal del desenvolupament de la zona hauria d'esdevenir una visualització de multiculturalitat que expressés la singularitat de tots els pobles de l'arc mediterrani. Així tindriem a l'abast una eina de difusió de la cultura, tant de la cultura pròpia com de les altres que ens envolten i estan presents en la nostra realitat social. Això entenem ens permetria generar mecanismes de cohesió social. La cultura en totes les seves expressions hi hauria de ser present en tot moment.*

*Fer un **pla d'usos del nou espai**, basat en dinàmiques participatives, de debat obert i de cerca de consens entre els ciutadans, barris, entitats, etc, per tal de definir entre totes i tots que volem per a Blanes. La planificació i gestió del pla d'usos de nous espais, ha de ser coherent amb aquests principis. A més seria interessant i necessari que l'educació mediambiental hi tingués una rellevància especial. Per tant es planteja que a l'esmentat Consell Municipal de Parcs i Jardins de Blanes hi fossin representats també els centres educatius de la vila.*

*Arran d'aquest debat inicial i de les aportacions rebudes al llarg dels diferents punts de trobada celebrats durant aquests darrers dos anys, creiem necessari centrar el **projecte de l'Illa emmarcat en la totalitat del municipi i basat en tres eixos principals: Austeritat, sostenibilitat i ús del poble**.*

*En aquest sentit oferim una **bateria de propostes** que no son mes que punts de partida per encetar el debat que ens ha de portar a definir que volem a l'Illa i el model de poble que volem per Blanes.*

El consorci urbanístic per retornar el préstec de les obres de la nova Ciutat Esportiva.: un nou cas de manca de transparència i informació

En el Ple municipal celebrat el 21 de juliol del 2010, just el dia abans de l'inici de la Festa Major, es va aprovar per unanimitat de tots els grups polítics un punt introduït amb caràcter d'urgència a última hora, de manera que aquest no constava en l'ordre del dia.

*Al final de la part resolutiva l'alcalde va anunciar la introducció d'aquest punt i la seva posterior aprovació per part de tots els grups sense excepcions. Es tractava ni més ni menys que l'**aprovació per part del Ple de la creació del consorci urbanístic encarregat de gestionar el retorn del préstec demanat pel finançament de les obres de la nova ciutat esportiva**. Així doncs es va anunciar que al llarg de la setmana següent al Ple (es a dir, la del 26 de juliol)*

s'havia de constituir el consorci que gestionarà el projecte mitjançant una reunió entre l'Ajuntament i la Generalitat de Catalunya. Abans de procedir a la votació (en aquest cas un mer tràmit) des de l'oposició es va esmentar l'Illa de Blanes. Aquest projecte no oblidem va íntimament lligat a la nova ciutat esportiva, ja que de la idea inicial de construir un macrocomplex lúdico-comercial en la zona que ocupa l'actual pavelló /camps de futbol es va generar la "necessitat" de construir les noves instal·lacions esportives a les afores de la vila i alliberar aquests terrenys per dur a terme els projectes faraònics d'Isozaky, parc de l'aigua, etc. Així durant les intervencions prèvies a la votació d'aquest punt algun grup va comentar per sobre en que consistiria l'actual projecte de l'Illa de Blanes, que sembla ser tindria una gran zona verda central i alguns equipaments.

El futur de la zona que ocupa actualment el pavelló vell no està gens clar, o almenys no ho està pels ciutadans. Pel que sembla però, tots els partits amb representació al consistori sí que gaudeixen de certa informació de per on aniran els trets i els usos d'aquesta finca. De moment encara no s'ha fet pública cap mena d'informació al respecte, això sí, excepte l'anunci de l'imminent enderrocament del pavelló.

Propostes de la CUP de Blanes per l'Illa:

Les propostes que s'exposen a continuació foren debatudes i recollides durant un punt de trobada celebrat el 23-10-2010 i que es podrien classificar en tres grans blocs: espais verds, infraestructures i ús social.

Espais verds

- Els plantejaments i les idees per desenvolupar la zona de l'Illa han anat de més a menys grandiloqüència al llarg dels anys.

- Es valora positivament la idea de crear una xarxa d'horts urbans i fer servir l'Illa com a punt de partida per tirar endavant. Se'n destaquen els valors de sostenibilitat (lloguers de parcel·les a preus simbòlic) i educatius. Caldria fer una feina prèvia d'acondicionament i es podria combinar amb una zona verda de passeig.

- Es comenta que en d'altres municipis els horts urbans ja estan en marxa i funcionen prou bé (per exemple, Lloret de Mar en té, i darrerament a Figueres s'ha aprovat una proposta semblant a la descrita en l'annex 3 del document inicial de debat).

- Es destaca la importància de la planta autòctona per tal d'ajardinar una possible zona verda a l'Illa. Cal trencar la tendència a utilitzar planta exterior, que necessita molt més reg. Això lligaria amb els principis de sostenibilitat i austeritat.

- La vegetació enmig de la trama urbana ajuda a qui eles ciutats siguin més esponjoses i més afables.

Infraestructures i equipaments

- Es discuteixen diferents possibilitats pel que fa a equipaments destinats a la zona de l'Illa:
 - Aparcament subterrani (és possible però caldria considerar la geologia de la zona, que és complexa segons la opinió d'algun expert).

- *Equipament polivalent. Es valora com a molt bona opció un model tipus la Fabrica de Celrà (www.lafabrica.cat) o la fàbrica Llobet-Guri de Callela (www.callella.cat/atencio_al_ciutada/equipaments/Culturals/Fabrica_Llobet_Guri).*
 - *Es comenta que els equipaments es podria lligar i adaptar-los a l'entorn més proper. Caldria adaptar l'entorn a la biblioteca comarcal al que es decideixi fer a l'Illa La idea és interconnectar zones.*
 - *Dins de la zona de l'Illa hi podria haver un edifici singular integrat però en l'entorn.*
-
- *Es discuteix el tema de la repercussió que ha tingut el projecte de l'Illa sobre la construcció de la nova ciutat esportiva i altres projectes.*
 - *La situació actual de la nova ciutat esportiva ve donada per la reubicació del complex esportiu actual, ja que on es troba actualment el pavelló s'hi havia de construir el projecte inicial d'Illa Isozaki.*
-
- *Una mala negociació amb les administracions per tal de trobar els finançaments necessaris pels projectes de l'Illa Isozaki i la relocalització i construcció dels nous equipaments esportius.*
 - *Ara a la pràctica tenim les mateixes instal·lacions esportives que fa 10 anys i el municipi no para de créixer. Proporcionalment hem anat a menys.*
 - *Per altra banda es comenta que els equipaments esportius integrats a la trama urbana són un element positiu pel turisme (hi ha turisme esportiu), comerç, etc. A més representa un element dinamitzador de la societat.*
 - *Tal i com es detalla en el documenti inicial de debat hi ha altres equipaments que han "rebut" arran del projecte faraònic de l'illa, com ara inversions perdudes o sobre costos en la construcció del teatre de Blanes o la biblioteca comarcal.*

Ús social: pla d'usos i participació ciutadana

- *La situació de la parcel·la destinada a l'Illa té una situació estratègica en el sentit que serveix com a lligam de la zona dels Pins amb el Centre i els barris de Quatre Vents i la Plantera. Aquesta zona ben gestionada i planificada jugaria un paper important pel que fa la cohesió social i del territori municipal.*
- *Es planteja la necessitat d'oblidar-nos de grans parcs i projectes faraònics i apostar per un Blanes habitable. Cal adaptar el que es decideixi fer a l'Illa a un projecte global que consideri Blanes en la seva totalitat. Cal un projecte de poble.*
- *Per això és necessari elaborar un pla d'usos i gestió que tingui la participació de la gent i els col·lectius. En aquest sentit es planteja la possibilitat d'un consell municipal de parcs i jardins com a organisme que ho gestioni.*
- *Cal generar consens per tirar endavant els grans projectes. Els consells i els pressupostos participatius serien útils en aquest sentit.*
- *Es planteja la possibilitat de fer una consulta popular sobre el futur de l'illa. De fet no s'ha fet mai cap consulta a Blanes, ajudaria a que tothom es sentís com a seu del projecte (això genera cohesió).*
- *Es discuteixen fórmules de participació ciutadana. Es posen alguns exemples sobre la taula (la Diagonal a Barcelona, l'A21 a Blanes o un interessant projecte com el pla*

d'inversions locals de terrassa). Es conclou que aquest serà el tema de tot un debat en si mateix.

Via pública i mobilitat

Aparcament i circulació

En un article fet en una estada a la Universitat de Lausana publicat l'any 1990 l'autora comparava la circulació, els transports i el medi ambient de tres ciutats mitjanes, una de catalana i dues de suïsses. No entrarem en reproduir comparatives sinó en destacar uns breus conceptes.

El primer ens mostra l'endarreriment conceptual i de consciència que patim en els nostres indrets, doncs a partir de l'any 75 a Europa apareixen una consciència general sobre la necessitat de la protecció del medi ambient i les nocions de "qualitat de vida" i "protecció de l'hàbitat i del patrimoni", la qual cosa fa que hi hagi una certa reticència popular pels grans projectes.

L'autora esmenta la necessitat d'articular les ciutats mitjançant un equil·libri, que en el cas de la circulació es podria definir per la combinació de dos objectius principals d'una ciutat: accessibilitat i atractivitat. L'accessibilitat és l'element fonamental per garantir el seu dinamisme i aquest es desenvolupa i s'organitza en funció del seus accessos.

L'article marca les tendències polític administratives europees davant aquesta nova situació, assenyalen que les autoritats han de prendre mesures en termes de Polítiques Públiques de Transports i Circulació per fer front als problemes d'accessibilitat i de protecció de les condicions de vida urbana, al mateix temps que garanteixen l'atractivitat d'aquests centres per les zones perifèriques.

En el capítol del tema que ens ocupa -política d'aparcament- l'estudi ja marca unes tendències estructurals conjuntes quan es planifica el model d'aparcaments de la ciutat. En el cas del primer gran aparcament soterrat a Blanes, el del Passeig Cortils i Vieta, no es tingué en compte estudis o criteris existents, doncs només cal avaluar el concepte següent:

*L'estacionament ha d'estar planificat segons un concepte general. Si la intervenció es fa solament vers una direcció (per exemple: els pendulars), reduint el nombre de places de llarga durada, aquestes mateixes places alliberades engendrarán, en particular dins la zona comercial, un important augment del tràfic que va lligat al moviment (destinació/origen) de la zona de compres, el que no vol pas dir una disminució dels problemes. Les disposicions contra altres tipus de tràfic han de ser preses també en el mateix moment i la coordinació entre elles és indispensable. **La creació de pàrkings subterranis al centre de la ciutat o la seva ampliació de capacitat motiva també una certa circulació pel centre i per tant per ella mateixa no dóna satisfacció als problemes de col·lapse i de contaminació. Per no afavorir la utilització del vehicle privat per anar al centre, és necessària una estabilització del nombre de places d'aparcament (o una disminució), i en paral·lel, una millora del transport públic. És importantíssim que els municipis prenguin consciència del valor de la gestió de les places d'aparcament com a mitjà per a la lluita contra l'asfíxia del centre, actuant sobre la diversitat de les característiques segons qui utilitza la placa d'aparcament, i també sobre la gestió de les tarifes segons aquestes mateixes característiques. Finalment, una col·laboració intermunicipal és indispensable sobretot per aquelles mesures lligades al trànsit dels pendulars (gent que viu a les rodalies i treballa a la ciutat) i la localització dels pàrkings perifèrics***

En el cas de Blanes en matèria d'aparcaments el pas més significatiu fou la decisió de fer l'aparcament soterrat del passeig de mar. Es va aprofitar per arranjar la superfície del passeig – es podia haver fet igualment- però també va representar no treure mai el trànsit privat de la zona centre.

*A més, quan parlem de mobilitat, sobretot pel que respecte a l'ús dels vehicles privats, cal tenir en consideració aquesta dada de l'estudi socioeconòmic de: **La distància més allunyada de la perifèria de Blanes al nucli antic es d'uns 2 kilòmetres aproximadament. La distància esmentada està per sota del llindar del desplaçament màxim a peu. Aquests dos mil metres de distància es fan en uns 17 minuts, fet que afavoreix els desplaçaments a peu o amb bicicleta.** Aquesta dada significativa marca el model de transport públic, el model de via pública i de mobilitat a seguir. La proposta de la CUP emfatitza constantment el model de ciutat que volem. Blanes a de donar resposta a nivell econòmic i laboral i a nivell de benestar als seus habitants de forma preferent.*

Un altre dada conceptual molt important de l'estudi socioeconòmic que cita fons de l'Idescat ens mostra que la majoria de desplaçaments residència-treball interns es fan amb mitjans de transport individual amb un 59'4%, un terç dels desplaçaments a peu o amb bicicleta i un 5'6% amb mitjans col·lectius de transport.

La situació canvia en el cas dels desplaçaments –residència treball intermunicipals amb origen a Blanes. El 13'4% es fan en transport públic i el 86% en transport privat.

Cal destacar també com a simptomàtic de les mancances estructurals socials i econòmiques que el saldo de mobilitat de treball és negatiu. Blanes genera 4.941 desplaçaments externs i només atru 2.291. –Cal clarificar que les dades de l'Idescat son del 2001, per tant en el període de crisi actual els dos models de desplaçaments esmentats hauran disminuït considerablement, malgrat tot marquen una tendència significativa--

L'eina més important a Blanes per tot el que envolta a la política de serveis dirigida a la via pública, és l'Ordenança de circulació de persones i vehicles en les vies de Blanes que data del 5 d'agost de 2003 amb varies modificacions el 2005 el 2007 i el 2010. Per la importància que atorguem al vianant destaquem les zones específiques d'ús preferencial que delimita l'ordenança :

Article 57. Zones de vianants "Illes de vianants"

Illes de vianants:

-Dintre Vila amb el perímetre següent: Des del carrer Ample fins al carrer Muralla, limitat per un costat pel passeig Cortils i Vieta i per l'altre pel carrer Raval, costat sud.

-Així mateix hi són compresos els carrers Girbau, Gibert, Santa Anna, Lloro, Forn, Or, Mossèn Manresa (a partir de la Pl.Espanya), Travessia de la Salut, Pl. de l'Església, Mirador de s'Auguer tram comprès entre carrer Méndez Núñez i carrer Sant Andreu de la Palomera). Les especificacions complementàries s'establiran per Ban.

-Carrer del Valls (entre Pl.Mossèn Quer i carrer Ample). Les especificacions s'establiran per Ban.

-Accés a la cala de Sant Francesc (El pg. de Bitàcola des de la Pl. Quillat fins a la platja.). Normes específiques: Tindrà vigència des de l'1 de juny fins al 30 de setembre. Només es permetrà l'accés de vehicles de tracció mecànica per accedir als estacionaments autoritzats i als garatges, així com per la pujada i baixada dels ocupants dels vehicles i dels seus efectes. Les especificacions complementàries s'establiran per Ban.

També destaquem de l'ordenança l'Article 58. Zones de Prioritat invertida i carrers residencial.

Aquestes zones de les vies públiques les normes generals de circulació per a vehicles quedin restringides, i on els vianants tenen prioritat en totes les seves accions. L'ordenança estableix dins aquests paràmetres els següents sectors:

Zones de prioritat invertida i carrers residencials:

Es regulen d'acord amb el que estableix l'article 159 del Reglament General de Circulació.

- Veïnat de Mas Guelo.*
- Veïnat Residencial Blanes.*
- Veïnat Residencial Vistamar.*
- Veïnat de Mas Cremat.*
- Veïnat de Mas Marull.*
- Carrer Riera Alta.*

Les bicicletes també gaudiran d'aquesta prioritat sobre la resta de vehicles, però no sobre els vianants.

Una breu pinzellada de despeses efectuades en la via pública l'any 2010 si descomptem la senyalització de la qual en parlem en el proper apartat, veurem que el criteri de via pública, de mobilitat, de concepte de vila va encaminat com en els anys cap al transport privat.

A principis del 2011 comença el pla de pavimentació, amb un pressupost adjudicat de 334.758,63 euros (IVA inclòs), En aquesta legislatura, s'han gastat 1,2 milions d'euros en obres d'arranjament de carrers de Blanes –bàsicament en re-asfaltar-los-

Un exemple de despeses d'arranjaments de l'any 2010:

S'efectuen les obres d'accessibilitat corresponents al sector 2: Ca la Guidó (Jacint Verdager, Joan Alcover, Lope de Vega). 42.268,81 euros, En data 29 de gener de 2010 els serveis tècnics municipals com a direcció d'obres han emès informe del qual es desprèn que durant l'execució dels treballs s'han produït petites modificacions i ajustos que ha suposat un increment de medició en determinades unitats d'obra (rases, tubs pluvials, reixes, paviment). Aquestes modificacions no afecten a les condicions essencials de l'objecte del contracte. L'import total d'aquests increments ascendeix a 14.311,66 euros, IVA inclòs.

Adjudicar el subministrament de 50 pilones per a la conservació i manteniment de la via pública per un import total de 8.894,30 euros.

Adjudicar una previsió per a la compra de material per a la conservació, reparació i manteniment de les vies públiques de Blanes, per un import total de 3.000,00 euros, Adjudicar a una previsió per a la compra de material per a les vies públiques per a l'any 2010, per un import total de 12.000,00 euros.

Adjudicar el subministrament de ferro per a la conservació i manteniment de les vies públiques per un import total de 573,04 euros.

Adjudicar el subministrament de material inoxidable per a la conservació i manteniment de les vies públiques per un import total de 3.757,85 euros,

Adjudicar el subministrament de formigó per a les vies públiques, per un import total de 3.000,00 euros, de

Adjudicar la compra de material per a les vies públiques, per un import màxim de 6.000,00 euros,

El transport públic a Blanes

Cal establir directrius de foment del transport públic, de defensa dels vianants i de l'ús de la bicicleta per sobre del vehicle privat, en aquest sentit s'haurien de plantejar en els nuclis urbans centralitats, amb ús exclusiu per a vianants, amb zones de passeig i assentament d'activitat lúdica i comercial. En zones de baixa densitat de població i de trànsit també es pot donar prioritat al vianant mitjançant la tipologia de la pavimentació (llambordins, peces de formigó sense limitació de la calçada, etc...), el dimensionat de la calçada, el traçat de les vies, passos per a vianants elevats, etc...

Finançar el transport públic no vol dir pujar el preu de les tarifes i taxes que paguen els i les usuàries sinó tot el contrari. És, justament, aplicant uns preus justos i dignes (per no dir gratuïts) que seria la millor política de promoció per un transport públic de qualitat convertint-lo així com a referent de la població alhora de mobilitzar-se. Per tant, preus justos i una bona xarxa de transports (autobusos, ferrocarrils, carrils bici...) respon, una altra vegada, a aconseguir un bon finançament per el transport públic. Això, evidentment, implica buscar recursos i és per aquí per on hem de començar. Els diners hi són, l'únic que hem de fer és traspasar-los del món privat en benefici d'allò públic.

En el cas concret de Blanes l'adjudicació a Transports Pujol i Pujol S.L. de la concessió del servei de transport urbà de viatgers de Blanes, data 29 de juliol de 1993. Autotransports Blanes SL va interposar recurs contenciós-administratiu davant el TSJC el qual va dictar la sentència núm. 622 el 15 de setembre de 1997 que estimava parcialment el recurs interposat, i va anul·lar l'acord de data 29 de juliol de 1993 d'adjudicació de la concessió a favor de Transports Pujol i Pujol S.L.

El Ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el 23 de novembre de 2002, va aprovar un conveni entre l'Ajuntament, Transports Pujol i Pujol S.L. i Autotransportes Blanes SL per a l'execució i compliment de la sentència de data 15 de setembre de 1997, segons el qual Autotransportes Blanes S.L. retirava la seva proposta presentada en el concurs i atorgava plena conformitat a qualsevol decisió que adoptés l'Ajuntament sobre l'oferta presentada per Transports Pujol i Pujol S.L.

Blanes disposa de 9 línies d'autobusos, les línies 1 i 6 són mixtes (urbanes en bona part i interurbanes, doncs arrenquen des de Lloret). D'altres poblacions properes el sistema de línies és diferent. Per exemple Lloret amb una població semblant a la de Blanes te 5 línies de transport urbà, Mataró en te 9 i Girona 11. Tots els municipis contempen la tarifa social, Blanes te redactat un reglament regulador de tarifació social per a jubilats i pensionistes. En la tarifació de Girona hi consta gratuïtat per la franja d'edat de 6 a dotze anys així com la gratuïtat de 30 viatges per mes per els majors de 70 anys

Les connexions interurbanes existents en autobús són Blanes Girona, Blanes Barcelona unint Blanes amb els principals municipis del Maresme, i Blanes aeroport de Girona també s'ha posat en marxa un bus nocturn fruit del conveni de col·laboració entre els Ajuntaments de Tossa de Mar, Lloret de Mar i Blanes i l'empresa Transports Pujol i Pujol SL.

Senyalització

En el dossier tècnic de seguretat viària de la Generalitat de Catalunya, el Director del Servei Català de Trànsit exposa el propòsit de l'estudi amb una breu introducció on cita que el model de ciutat a Catalunya, i també a bona part de les ciutats europees, es caracteritza per una elevada concentració d'activitats diverses a l'espai urbà que, d'una banda, afavoreix la competitivitat i la productivitat, i, d'una altra, enriqueix l'oferta cultural i social. Aquest model, però, genera una forta concentració de la demanda d'espai i de desplaçaments que es tradueix en un ús intensiu del sòl urbà. Un exemple emblemàtic d'aquest alt grau d'ocupació és la congestió del trànsit.

Un dels elements clau per a l'ordenació de la mobilitat urbana i per aconseguir que aquesta es desenvolupi d'una forma segura i eficient és la senyalització, que ha d'informar i orientar els usuaris i evitar els conflictes que poden provocar accidents.

En aquest sentit, aquest dossier pretén respondre a aquesta necessitat amb la voluntat d'homogeneitzar la forma, el significat i la disposició de les marques viàries, oferint directrius i recomanacions per a la senyalització horitzontal dels carrers i les vies urbanes. en bona part, en el Manual de senyalització urbana per a la ciutat de Barcelona, de l'Ajuntament de Barcelona (2004), que ha estat ampliat i actualitzat amb l'objectiu d'estendre i de facilitar als tècnics dels municipis de la resta de Catalunya criteris de referència i harmonització de les pràctiques de senyalització horitzontal.

També trobem editat per la Generalitat el Manual de Senyalització Urbana d'Orientació, el qual denomina com un element clau per a l'ordenació de la mobilitat urbana i per aconseguir que aquesta es desenvolupi d'una forma segura i eficient mitjançant una senyalització que ha d'informar i orientar als usuaris i evitar els conflictes que poden provocar accidents.

En l'anunciat dels principis generals del Manual de Senyalització Urbana d'Orientació esmenta que no es pot confondre ni desorientar la persona que condueix amagant informació en un itinerari, és a dir, la informació ha de continuar present, implícitament i explícitament, en els punts de decisió de l'itinerari fins arribar a la destinació assenyalada. Dels diferents principis redactats en el Manual destaquem que la síntesi de senyalització urbana d'orientació ha de ser:

- Intel·ligible
- Clara
- Identificable
- Contínua
- Uniforme
- Sostenible

Per encerclar de reglaments una mesura com la de senyalitzar la via pública municipal tenim en primer terme, el Reglament General de Circulació seguit del manuals i dossiers esmentats per acabar de tancar el cercle reglamentari general i entrar en reglaments o manuals de senyalització urbana adaptats en exclusivitat a alguna ciutat.

*En el cas de Balnes la primera normativa que cal destacar a la nostre vila referent a la senyalització de la Via pública és l'Ordenança de Circulació de Persones i Vehicles en les vies de Blanes. Concretament en el Títol III: **De la senyalització capítol únic: normes generals i regim dels senyals**, destaquem íntegrament tot l'articulat respectiu en l'annex 3 d'aquest apartat. Un altre de les normatives municipals referent a senyalització pública és l'ordenança per regular les condicions a les quals s'hauran de sotmetre les instal·lacions publicitàries mitjançant rètols, cartelleres, tendals i similars, perceptibles des del domini públic.*

També trobem l'ordenança sobre publicitat que te per objecte regular les condicions a què s'haurà de subjectar la publicitat instal·lada, efectuada o perceptible en el domini públic

municipal. Entenent per publicitat aquella acció encaminada a difondre entre el públic el coneixement de l'existència d'una activitat o de productes i serveis que s'ofereixin al consum.

Les empreses subministradores -previ concurs- del material de senyalització han estat variades. Tanmateix cal destacar la llarga col·laboració -des de la dècada dels 90- del contracte permanent amb aplica concursal especial per tal d'adjudicar a FUNDACIÓ PRIVADA EL VILAR el contracte reservat del servei dels treballs de senyalització vertical i horitzontal de les vies públiques.

Per exemple el darrer contracta es genera en base a l'aprovació de maig de 2010 per part de la Junta de Govern Local del plec de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques per a l'adjudicació del contracte reservat del servei dels treballs de senyalització vertical i horitzontal de les vies públiques, mitjançant procediment obert urgent i amb un import de licitació de 75.000,00 euros anuals IVA inclòs, dels quals 63.559,32 euros corresponen a base i 11.440,68 euros a IVA.

Propostes CUP de BLANES

Mobilitat i circulació

-Ens refermem en canviar el concepte de mobilitat defensant coma raó principal a l'accessibilitat, com a dret a arribar als llocs de la forma més barata i més ecològica possible.

-Mobilitat = model de ciutat

-Via pública, mobilitat, circulació... enfocat al vianant com actor principal.

-D'acord amb els principis esmentats endegar un pla d'acció i un estudi per part de la policia local per capgirar la tendència esmentada.

-Per tant cercant informe tècnic de la Policia Local caldria establir més sectors i carrers que passessin a ser illa de vianants, o zones de prioritat invertida

-Rotonda sortida Ca la Guido amb carretera de Tordera: Es dirigeix al senyor Salmeron i li diu que a la moció ja explica el problema. Llegeix part dels antecedents on diu "... però cal que aquest tram de carretera passi a ser de titularitat municipal per tal que l'Ajuntament de Blanes pugui fer qualsevol tipus d'actuació allà

-Aparcaments en els carrers només en un costat alternatiu.

-Limitar l'accés a les zones de vianants de la circulació general per tant només quedaria serveis i veïns

-Com diem en tot l'apartat de mobilitat ha de prevaldre el vianant per sobre dels vehicles en tota la temàtica viària.

-Promocionar els carrers de direcció única sempre que sigui possible... hi ha l'estudi del RAC però també tenim a la Policia Local experta en el tema i és qui ha de valorar la disponibilitat del transit a la població

-Sortides per avinguda Europa col.lapse puntual diari, hores punt nomes amb mobilitat laboral, caps de setmana, estiu molt mes intens. Els dos vials per sentit de marxa han de ser-hi en tot moment- Modificar rotondes si cal- Veure criteri Policia Local-

Aparcament

-La zona de l'esplanada dels pavellons és una de les que es poden posar en consideració per fer-hi un aparcament públic i gratuït.

-L'aparcament d'onze de setembre es pot contemplar com a dissuasori, si s'enretira però cal un estudi per copsar la necessitat real, doncs potser amb el de l'esplanada dels Pavellons en tindriem prou.

-Dissenyar un pla d'aparcaments de bicicleta i de motos.

-Dissenyar en el model de poble, el model de circulació i un sistema d'aparcaments després d'establir com a element preferencial el vianants.

Transport públic

-El preu del bitllet ordinari es dels més baixos de les contrades gironines, tanmateix caldria cercar major finançament per ampliar el sector de gratuïtat entre jubilats i escolars en primera instància i ampliar-lo a mesura que augmenta el finançament.

-Optimitzar recursos suprimint línies que es dupliquen en el recorregut en molts de casos, per així millorar la freqüència de pas. Cal recordar que la distància dels punts perifèrics més allunyats amb el nucli antic és d'uns 2 kilòmetres aproximadament -17 minuts caminant-.

-Centrar l'atenció en la comunicació amb barris i zones que històricament s'han sentit desplaçats del nucli urbà, generant ai

Senyalització

-La improvisació i la manca de criteri estètic a l'hora d'efectuar les despeses en qüestió de senyalització comporta que actualment hi hagin escampades per la vila senyals de tot tipus de material. Per això manca un criteri concret fruit de la valoració i estudi fet per sectors més apropiats que la Junta de Govern Local, com per exemple el cos de Policia i el departament de medi ambient per raons de sostenibilitat i de paisatgística municipal i de serveis socials. D'aquí hauria de sortir un manual de mínims per plasmar criteris estètic i funcionals.

-Atesa la proposta feta anteriorment des d'ela CUP volem posar de manifest que una de les mesures per adoptar va encaminada a no realitzar greuges comparatius en la senyalització vertical i horitzontal en els diferents sectors de la vial.

-Sobre la taula haurem de tenir en el termini d'un any una proposta gratuïta per tal de copsar el preu de posar plaques solars a les senyalitzacions.

-Regular la circulació, els aparcaments mitjançant la senyalització adient... sempre amb la previsió de prioritzar la circulació dels vianants.

Cap a un projecte educatiu de ciutat

*Entenem l'educació com el procés de socialització i aprenentatge en el que **els agents educadors són capaços d'establir un diàleg amb els infants i joves**, i de dissenyar estratègies que donin resposta a les seves necessitats i demandes. Aquest diàleg, aquesta comunicació són a l'arrel de l'educació en la diversitat.*

*Entenem l'educació en la seva dimensió integral com una **xarxa d'agents educatius formals i informals que comparteixen les experiències i la informació** per tal de generar un coneixement més ampli al voltant de la resolució dels reptes que vivim i que, de manera conjunta, **transformen l'entorn local i global.***

*Entenem l'educació com un **eix transversal** en el qual s'han d'implicar totes les instàncies i han de **col·laborar tots els agents socials** que treballen en el dia a dia amb els infants i els joves: la coresponsabilització dels centres educatius, serveis i administracions, famílies, entitats de lleure, associacions culturals i veïnals... és de vital importància per iniciar un treball comunitari que permeti plantejar i assolir uns objectius comuns.*

Els reptes de l'educació

*Els reptes de l'educació per als propers anys són, d'una banda, la necessària concepció de l'educació com un **espai de ciutadania** per a tothom i on la **diversitat, la democràcia participativa i la cohesió social** en siguin nous pilars.*

*D'altra banda, cal reforçar el lligam inequívoc entre **educació i emancipació**, entenent emancipació com la capacitat de cadascú **d'autodeterminar-se**, lliure de dogmes o prejudicis i, alhora, la necessària capacitat de **trobar una feina digna.***

*L'objectiu del procés educatiu ha de ser, doncs, **transformador** per tal de no reproduir allò que no volem de la nostra societat actual.*

La realitat de l'escola d'avui: una representació a petita escala de la nostra societat

Compartim l'apreciació de què l'escola ha esdevingut l'escenari on es representa a petita escala la realitat que la nostra societat viu actualment.¹ L'escola, ha d'assumir moltes competències i ha de fer front a múltiples situacions diverses.

*La realitat dels **nous models familiars i de socialització** i la seva incidència en els infants i joves, la **desigualtat social creixent** dins el municipi i la **mobilitat de l'alumnat**, directament relacionada amb la mobilitat social, ens plantegen nous reptes que cal enfrontar amb **coordinació, flexibilitat i participació**, alhora que abocant més recursos i racionalitzant l'ús dels existents.*

*A més, el centre educatiu és l'únic espai de contacte obligatori entre els infants i joves, independentment del seu origen i de les seves necessitats educatives específiques. És inqüestionable, doncs, que els centres educatius han de donar resposta a la **diversitat d'alumnes** que s'hi escolaritzen, oferint a tota la població escolar els màxims recursos possibles.*

¹ **Espai de ciutadania-** varis autors, col.lecció **Esmolet. Esplac**

La diversitat cultural: una realitat que cal gestionar amb noves pautes i més mitjans

Aquesta diversitat, relativament nova, la manca d'aportacions pedagògiques referencials i la manca de mitjans adequats fan que la incorporació d'alumnes d'origen immigrant es visqui amb cert recel i desconcert, tant per part de molts professors, pares i alumnes "autòctons", com per part dels infants i joves d'origen immigrant - que s'incorporen a una realitat cultural més o menys desconeguda o aliena- i les seves famílies. I tot plegat pot donar lloc a situacions que es perceben com a problemàtiques, incòmodes, de risc, etc.² Parlem, doncs, d'una realitat que cal gestionar amb noves pautes i mitjans.³

La diversitat social: una realitat que cal gestionar amb noves pautes i més mitjans

La crisi ha aguditzat les diferències socials i ha incrementat la precarietat d'amplis sectors de la població; això planteja un increment en la demanda de recursos que abarquen un ampli ventall de demandes, des de beques de menjador, material escolar i mobilitat a beques d'atenció per cobrir les necessitats educatives especial i específiques.

La resposta a aquesta situació de desigualtat social ultrapassa evidentment el marc concret de l'escola i s'ha de tractar de forma transversal, però des de l'àmbit educatiu cal:

- *Potenciar la pedagogia social vers a les famílies des dels estaments ja existents (serveis socials, comissió d'atenció a la diversitat, professorat d'educació especial) per tal que es puguin optimitzar els recursos, entesos com a béns públics que cal compartir.*
- *Garantir la transparència i correcta gestió del recursos per part de tothom.*
- *Fomentar la participació activa de les famílies per tal de contribuir a una resposta comunitària.*

Les noves realitats familiars. La necessitat d'escoles bressol.

Dins del municipi de Blanes trobem 3 escoles bressol municipals i 3 llars d'infants privades i reconegudes pel departament d'ensenyament.

² *També cal tenir present que, quan parlem dels infants i joves d'origen immigrant, ens referim a un col·lectiu heterogeni que presenta necessitats educatives (formals i no formals) específiques que cal atendre: tot i que tenen en comú molts aspectes pel fet de ser infants o joves d'origen immigrant, es troben en situacions diferents els nascuts i escolaritzats a Catalunya, els nouvinguts a conseqüència del reagrupament familiar i els que han fet el procés migratori en solitari (que, normalment, són nois). I tampoc podem oblidar.*

I tampoc podem oblidar la existència a la nostra vila d'infants i joves que pertanyen al poble gitano i viuen altres referents culturals.

³ Jornades per a reformular la ciutadania. Sos racisme- 2010

Els tres centres municipals ofereixen 242 places per a la escolarització d'infants d'entre 0 i 3 anys.

Actualment hi ha 433 preinscripcions pel primer curs del segon cicle d'infantil, cosa que posa de manifest que les 242 places dels tres cursos del primer cicle són insuficients. Mirades aquestes dades a grans trets s'intueix que la població de 0 a 3 anys dins del municipi ronda als 700 infants.

La gestió de les escoles bressol del municipi recau en empreses externalitzades subcontractades per l'ajuntament les quals s'encarreguen tant de la gestió del personal laboral com del personal no docent. Val a dir, però, que la línia pedagògica de les escoles bressols la fixa, seguint un criteri comú als tres centres, l'ajuntament.

Tenint en compte les noves realitats familiars representades per mares treballadores, famílies monoparentals, i nuclis familiars formats exclusivament per pares i fills les escoles bressols han d'assumir la tasca de conciliació de la vida familiar amb la laboral oferint la possibilitat de gaudir d'una atenció de qualitat per a els infants que hi assisteixen.

Per una distribució equilibrada de l'alumnat: cap a un pla d'escolarització extensiva

*El repte de l'atenció a la diversitat exigeix una **distribució equilibrada de l'alumnat** que tots els centres, públics o concertats, han d'assumir. L'ajuntament ha de ser el garant del seu compliment establint **mecanismes reguladors** i de racionalització en l'actual model de zona única de matriculació. En aquest sentit, com a CUP de Blanes proposarem l'estudi, debat i implementació - intentant arribar al major grau possible de consens entre tots els agents implicats-, d'un **pla d'escolarització extensiva** perquè entenem que facilitarà l'existència d'aules més equilibrades, la integració i cohesió social dels alumnes i les famílies i, en suma, el procés d'ensenyament i aprenentatge. Els passos serien els següents:*

1.- Trobada prèvia entre els serveis socials, EAP, PLACI, psicopedagogs i directores dels centres per tal de determinar els alumnes amb necessitats educatives especials o d'atenció suplementària.

2.- Distribució equitativa i quantitativament per igual a les escoles de la ciutat d'aquests alumnes.

3.- Matriculació de la resta d'alumnes seguint els paràmetres establerts pel departament d'Educació (presència de germans majors al centre i residència). En cas de falta de places l'ajuntament compensarà amb la gratuïtat del transport i del dinar dels alumnes que hagin de desplaçar-se.

Les escoles concertades han d'entrar a formar part del sistema educatiu municipal, seguint les polítiques que marqui l'ajuntament, qui, en cas d'incompliment hauria de sol·licitar la supressió del concert als centres que no acceptin la matriculació del nombre proporcional d'alumnes amb necessitats educatives especials o d'atenció suplementària.

Cal remarcar que des de la CUP apostem per l'ensenyament públic i, per això, en cap cas no donarem suport per activa o per passiva a cap decisió política que impliqui la creació de centres privats, l'ampliació de línies privades i el transvasament de fons públics a aquests centres.

Considerem, a més, que l'ajuntament ha de contribuir a prestigiar els centres públics mitjançant campanyes realitzades en sintonia amb les comunitats educatives.

Educació, convivència i cohesió social

El rol de l'educació formal en la convivència, la cohesió social i l'assoliment de la plena ciutadania per aquells que encara no són participants plenament de la nostra societat és cabdal.

*Però la gestió de la convivència és una **responsabilitat** que recau en el **conjunt de la ciutadania** i que es pot transferir paral·lelament*

- *cap als **poders públics**, a través de l'educació, els serveis socials, la regulació del mercat de treball o l'ordenament jurídic.*
- *cap a altres **estructures cíviques i socials** generalment més properes, igualment necessàries i igualment implicades en el progrés social: associacions, moviments socials, grups de solidaritat, ONG, l'economia social, sindicats o publicacions, per esmentar-ne algunes).*

Només un sistema escrupolosament democràtic i transparent pot garantir la cohesió social a partir de la incorporació efectiva de tots els seus individus a l'exercici de la ciutadania. Un dels fonaments de la cohesió social és precisament la implicació de tots els membres en la seva gestió: tots i cada un d'ells tenen una fracció de responsabilitat cap a la comunitat.

L'educació no formal

En aquesta línia, des de la CUP de Blanes entenem que, a banda de l'educació formal, cal prendre especial atenció a l'educació no formal per al jovent, perquè és un dels elements fonamentals per a la cohesió social.

“La capacitat socialitzadora de les entitats de lleure i la constant dinàmica de construcció i expressió d'identitats col·lectives a través de diversos elements identificatius conformen un espai social de relació i participació social que és obligatori tenir en compte”.⁴

En aquest sentit, l'ajuntament ha de fer una aposta decidida per implementar plans que fomentin la col·laboració entre els escoltes, espais, les entitats de lleure, els centres juvenils... i l'escola com a agents educatius que treballen amb els mateixos infants i joves.

Propostes de la CUP

Un Projecte Educatiu de Ciutat

Lluitarem perquè “Blanes, ciutat educadora” esdevingui quelcom més que un eslògan

Si ens identifiquem amb el criteri de què l'educació no només pertany a l'àmbit educatiu formal, sinó que forma part de tota la societat, hem de lluitar perquè la nostra ciutat esdevingui, de veritat, una ciutat educadora. Entenem que aquest projecte, és llarg i des de la CUP pensem que s'ha de treballar en l'àmbit de l'ajuntament per tal de garantir la continuïtat sigui quin sigui l'equip de govern de la ciutat, ja que va més enllà dels quatre anys de legislatura.

El concepte de “ciutat educadora”, ara per ara, està pràcticament buit de contingut a Blanes. Ha quedat reduït a una oferta d'activitats proposada de forma unidireccional des de

⁴ *idem 3*

l'ajuntament però descontextualitzats de les necessitats reals dels centres educatius, sense cap tipus de continuïtat ni avaluació, i on els centres escolars n'esdevenen només simples consumidors.

Per un altre costat, els plans educatius d'entorn, que s'han vingut plantejant en aquest marc, pateixen dels mateixos defectes i de la manca d'avaluació; creiem, també, que els documents generats d'aquesta avaluació haurien de ser accessibles a tothom.

Si volem donar resposta als reptes educatius del futur hem de dotar-nos d'un veritable Projecte Educatiu de Ciutat capaç d'integrar, coordinar i potenciar totes les polítiques educatives del nostre poble.

Entenem que el PEC s'ha de situar en un marc que connecti sinergies i fomenti la cohesió de la població; però a més possibiliti canvis estructurals; fomenti una democràcia participativa de tendència horitzontal; diagnostiqui carències per garantir les intervencions assistencials quan calgui i la igualtat d'oportunitats sempre; i sigui capaç de preveure situacions de conflicte per enfrontar-les amb temps i recursos.

*En els pròxims quatre anys com a CUP lluitarem perquè a Blanes s'iniciï aquest projecte amb el necessari **impuls polític** per tal d'aconseguir l'elaboració d'un **bon diagnòstic** amb un treball sistemàtic i coordinat que ens permeti identificar i documentar els recursos, detectar els principals problemes i potencialitats i **delimitar els objectius estratègics**. L'inici d'aquest projecte haurà de ser compatible amb la prioritització i desenvolupament de mesures concretes.*

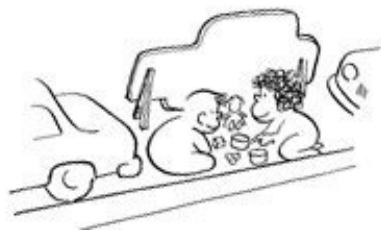
Donarem especial importància a les següents actuacions:

- **Elaboració d'un mapa de recursos educatius** per tal de fer inventari, classificar i ordenar el conjunt de recursos formals, no formals i informals de la nostra ciutat.
- **Atribució de tasques i funcions envers la comunitat als serveis municipals** (escoles, CAP, poliesportius, locals...), per tal d'integrar esport, lleure, cultura, inserció laboral..., amb un ús racional i coresponsable dels recursos per part de tots els agents implicats en les tasques educatives (família, escola, societat...)
- **Elaboració d'un llistat de criteris pedagògics funcional i arrelat a la realitat de les necessitats educatives de Blanes.**
- **Activació d'una xarxa dels agents educadors** amb una comunicació flexible i àgil, que permeti determinar quins recursos municipals s'han d'oferir i com s'ha de fer per atendre les necessitats reals.
- **Activació d'una xarxa d'entitats dinàmica i real** que permeti la cooperació, l'organització i l'ús del carrer espai educatiu no formal.
- **Dinamització i avaluació sistemàtica dels plans vigents** (per ex. pla educatiu d'entorn) i proposta de noves iniciatives relacionades amb el coneixement del nostre context, la participació i la reciprocitat:

Ø Rutes escolars:

El primer pas per retornar l'autonomia als infants és demanar que vagin sols a casa sense ser acompanyats per un adult. per a poder-ho dur a terme cal una treball constan ton les famílies, els col·lectius ciutadans i la distribució urbanística crein les condicions socials i ambientals favorables.⁵

⁵ <http://www.lacittadeibambini.org/spagnolo/home.htm>

FRATD'02

Ø Consistori infantil

Una de les maneres més riques i significatives de la participació infantil és la creació del consistori infantil. Aquest projecte es basa en la certesa que els infants poden contribuir a la millora del govern del municipi⁶.

Ø Escola de pares i mares

espai de comunicació, reflexió i formació al voltant de temes relatius a la criança dels fills (resolució de conflictes, pautes educatives, recolzament escolar...)

En definitiva fomentar la relació, cooperació i coordinació entre els docents i la família.⁷

Ø Activitats relacionades amb el coneixement de la ciutat

Ø Activitats per conèixer les diferents cultures de la ciutat

Ø Jo+Ells = nosaltres /projecte famílies guia

La família i l'escola tenen un paper important en la construcció d'aquesta societat enfortida per uns valors que la fan característica, única i exemplar. Per això, és bo que treballin freqüentment en la mateixa direcció. Les famílies novingudes, quan realitzen el procés d'acomodació a la nostra ciutat, desconeixen l'organització i l'estructura del nostre país. Per això és bo acollir-les, informar-les i acompanyar-les en aquest procés. Per tant, és hora que tots plegats adoptem un compromís

social participant en accions que fomentin i gestionin la convivència i la cohesió social.⁸

Ø Jornades de bones pràctiques educatives

- **Potenciació de serveis municipals actualment saturats, insuficients o externalitzats**

Ø Casals d'estiu municipals.

⁶ idem del punt 5.

⁷ <http://www.escolademaresipares.com/web/about>

⁸ www.vic.cat/uploads/Edu_Inici/joellsnosaltres.pdf

- **Creació d'una borsa d'agents educadors d'àmbits formal, no formal, social, tecnològic... que puguin donar resposta a al marc d'actuacions fixades pel PEC.**
- **Creació de més places municipals d'escola bressol.**
- **Gestió de les escoles bressols per part de l'ajuntament, sense la necessitat que s'externalitzi aquesta gestió a cap empresa privada.**

Detecció de problemes i apunts de possibles solucions

Considerem que l'ajuntament s'ha d'implicar en la resposta a tota una sèrie de problemes, tot i que molts s'escapen a les seves competències concretes. Veiem algunes:

Professionals de l'ensenyament.-

- *Plans de formació i trobades d'intercanvi d'experiències sobre les noves realitats que els docents han de gestionar a les aules i d'apropament dels professionals al seu àmbit d'incidència.*
- *Plans de motivació dels docents.*
- *Mesures que puguin incidir en la proximitat habitatge – lloc de treball (potenciació de les permutes, etc)*
- *Estabilitat en els centres*
- *Racionalització i repartiment de les reduccions de jornada.*

Alumnes.-

- *Percepció de l'alumne com a subjecte actiu del procés educatiu*
- *Plans de participació escolar i interescolar. L'única manera d'aprendre a participar és participant.*
- *Plans d'actuació per tal d'aconseguir la implicació dels alumnes en la gestió i mediació de la conflictivitat a l'aula.*
- *Plans de foment d'hàbits socials i col·lectius.*
- *Foment de la seva associació a espais de lleure*
- *Potenciació de les tutoritzacions emocionals i individualitzades*

Pares

- *Actuacions i campanyes tendents a fomentar entre els pares el prestigi dels centres i dels docents.*
- *Impuls d'escoles de pares que responguin a les seves necessitats reals*
- *Plans d'actuació per tal d'aconseguir la implicació i complicitat dels pares en la gestió del centre.*

Ajuntament

- *Municipalització, estabilitat i formació dels integradors socials, tècnics en absentisme, vetlladores etc.*
- *Ofertes de lleure de proximitat aprofitant els recursos municipals.*
- *Creació, dinamització i implicació d'equips d'educadors de carrer.*